

Portrete în cuvinte și culori

PORTRETE

ÎN

cuvinte

ȘI

COLORI

ȘCOALA GIMNAZIALĂ "COLONEL CONSTANTIN LANGA"
COMUNA MIROSLAVA, JUDEȚUL IAȘI
Str. Mihail Kogălniceanu nr. 39
TEL/FAX: 0232 295730
E-mail: scoalamiroslava@yahoo.com
Facebook: <https://www.facebook.com/scoaalanga>
Web: <https://scoala-cl-miroslava.ro/>

PORTRETE ÎN CUVINTE ȘI CULORI
REVISTĂ ȘCOLARĂ DE TIP MAGAZIN
Apariție semestrială
Nr. 10, Ianuarie 2024

COLECTIVUL DE REDACȚIE

REDACTORI:

Sandu Ioana, clasa a V-a A
Chirilă Elena-Medeea, clasa a V-a A
Velescu Ana-Antonia, clasa a V-a A
Pop Elena, clasa a VIII-a A
Cordaș Teodor, clasa a VII-a C

FOTOGRAFII ȘI ILUSTRĂȚII realizate de elevii și profesorii școlii

ILUSTRĂȚII COPERTA: Ștefănoaia Teodora (coperta 1), Iriciuc Amelia (coperta 4) – Clasa a VI-a A

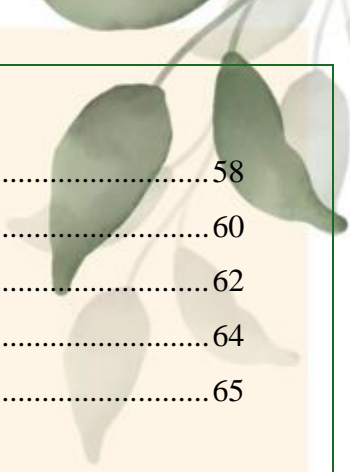
COORDONATORI: prof. Mădălina-Iuliana Ungureanu, prof. Daniela Vlăduț

ISSN 2558-8192

ISSN-L 2558-8192

CUPRINS

Dragi cititori.....	5
Fiecare face ce poate! - Bursa „Prietenul apei!”	6
Clubul de dezbateri	9
Între digitalizare și emoția lecturii sau pledoarie pentru alegeri înțelepte	10
De ce să nu mă scuz de la ora de educație fizică?.....	13
Periplu istoric	16
Pălăriile gânditoare de la clasele a VI-a	17
Sunt celebră, scoate-mă de aici!	21
The peach tree	22
Childhood memories	23
The magic of imagination	24
Seasons haiku.....	25
The sweet, sweet summer breeze.....	26
Principesa Olga Sturdza – ocrotitoarea copiilor	27
Festivalul toamnei, ediția I.....	28
Suntem mici, dar facem multe	30
Noi suntem români.....	31
Prima creație poetică	33
Matilda de Roald Dahl – Bandă desenată.....	36
Lună plină.....	40
Vernisaj în cuvinte și culori	42
Toamnă iar.....	44
Trilogie: Castanul singuratic.....	45
Cvintetul – o unealtă de creație artistică	48
Gospodina și gogoșa îndrăzneță	50
Cățelușul șchiop – poveste terapeutică	51
20 noiembrie - Ziua Internațională a drepturilor copilului	52
Bucuria și plăcerea studiului.....	53
Cum am sărbătorit noi Mica Unire?	54
„O jucărie, o bucurie”	56

O călătorie magică în lumea poveștilor	58
Parteneriatul educațional grădiniță – familie	60
Tainele olăritului.....	62
Borcanul cu murături	64
Școala Tedi.....	65

DRAGI CITITORI,

Această publicație nu este doar o revistă; este o fereastră deschisă către sufletul școlii, o oglindă a talentului, pasiunii și dedicării întregii școli. Inocența și curiozitatea copiilor noștri, imboldurile lor neîncetate de a explora și descoperi, se împletesc armonios cu profesionalismul, seriozitatea și, mai ales, dăruirea dascălilor.

Transmițând cele mai alese gânduri tuturor celor care contribuie la pulsul vibrant al acestei școli, le doresc să păstreze această energie vitală necesară pentru a îmbrățișa și materializa noi proiecte. Eforturile lor neîntrerupte de a sădi și cultiva, an de an, în sufletele elevilor noștri sămânța cunoașterii sunt esențiale pentru creșterea și înflorirea continuă a comunității noastre școlare.

Înainte să răsfoiți paginile acestei ediții, să ne amintim că fiecare articol, fiecare desen, fiecare fotografie este o parte din inima școlii noastre, o mărturie a călătoriei noastre împreună spre excelență în educație.

Cu prețuire,

Prof. Aurora Diana Deliu

FIECARE FACE CE POATE! - BURSA „PRIETENUL APEI!”

Prof. Oana Dumitriu

Cu ocazia Zilei Mondiale a Apei, Apavital S.A. Iași și Eptisa România S.R.L., care asigură asistența tehnică, managementul și supervizarea lucrărilor de construcție din cadrul „Proiectului regional de dezvoltare a infrastructurii de apă și apă uzată din județul Iași, în perioada 2014 - 2020”, au organizat o campanie de sensibilizare și de educare în școlile din județ, cu precădere din zona rurală. În cadrul campaniei mai sus menționate, s-a acordat o bursă anuală unui elev meritoriu din școala noastră.

Miercuri, 15 noiembrie 2023, elevii clasei a VII-a B au primit vizita reprezentanților societăților APAVITAL și EPTISA pentru a participa la activitățile proiectului și a oferi bursierului un premiu mult muncit: o tabletă de ultimă generație.

Începând din aprilie 2023, elevul **Teodor Cordaș** este bursierul „Prietenul apei”. Pentru un an, Teo și-a luat responsabilitatea de a realiza lunar câte un mic proiect prin care promovează modalități concrete de a proteja natura și, implicit, apele. De-a lungul celor șase luni, el i-a convins pe elevii clasei și ai școlii cât de important este ca fiecare să facă „cât poate” când vine vorba de a păstra natura curată și vie!

Calendarul activităților a fost următorul:

Luna 1 (aprilie 2023) - Povestea „Păsării Colibri” – gesturi mici/fiecare face poate;

Luna 2 (mai 2023) - Stop poluarea surselor de apă;

Luna 3 (iunie 2023) - Consumăm produse locale pentru a reduce consumul de apă în producerea alimentelor;

Luna 4 (septembrie 2023) - Economisește apa/reduce risipa apei;

Luna 5 (octombrie 2023) - De ce trebuie să protejăm natura;

Luna 6 (noiembrie 2023) - Natură curată – ce putem să facem pentru a nu mai fi gunoaie în natură, pe lângă râuri, în zone de picnic din pădure, parcuri etc.

Proiectul a constat într-o prezentare lunară a unei probleme, teme sau unei eventuale soluții, prin desen/ benzi desenate, slide-uri PowerPoint, colecții de fotografii sau acțiuni propriuzise, despre toate acestea, Teo le-a povestit colegilor. Proiectul a fost ghidat de **prof. coordonator Carmen-Oana Dumitriu**, iar participanții ai prezentărilor au fost colegii din clasele de gimnaziu.

Pentru prezentarea din luna noiembrie Teo a folosit o abordare diferită: prin cântec și poezie despre importanța protejării naturii și, implicit, a apelor.

ÎNCA MAI ESTE TIMP

de Teodor Cordaş

Alaltăieri zi mă uitam pe fereastră
Și am văzut o pasăre albastră
Și m-am gândit, oare cum trăiește ea
Într-o lume ca a mea?

Salvați apele, salvați solul
Că fără ele, există doar golul
Deci nu pot sta fără să mă implic,
Trebuie să mă implic!

Refren:

Hai cu toți să ne gândim
Cum ar fi o lume fără poluare
Și dacă toți am face câte ceva
Lumea s-ar schimba!

Nu mai arunca deșeuri pe jos,
Și nu mai fi nerespectos,
Căci, chiar dacă acum nu mă crezi
Vei ajunge să regreti!

Refren:

Hai cu toți să ne gândim
Cum ar fi o lume fără poluare
Și dacă toți am face câte ceva
Lumea s-ar schimba!

NATURA TREBUIE PROTEJATĂ

Frumos e tot ce ne-nconjoară.
Nu faceți natura să dispară!
Căci, dacă noi nu o vom proteja,
Fără ea Viața nu va mai continua.

Imaginează-ți cum ai respira
Dacă aer curat n-am avea ?
Doar vegetația de lângă noi, firește,
Aerul ce îl inhalăm îl primenește.

De-aceea, colege și colegi
Veniți cu toți ca să plantăm puieti,
Să strângem deșeuri din pădurile verzi!
Pământul va exista încă doar dacă îl crezi!

Dar setea, cum ne-am potoli
Dacă ape pe Pământ nu ar fi?
Să păstrăm, deci, apele curate
Nici nu e prea greu, oricine poate!

Amintește-ți, deci, să nu arunci
În apele mici, mijlocii sau adânci
Resturi, deșeuri sau alte porcării.
Și spune aceasta și altor copii!

CLUBUL DE DEZBATERI

Prof. Andrei Chirilă

Pentru fiecare dintre noi, școala a reprezentat un mijloc de a ne atinge diferite obiective. Unii dintre noi considerăm că informația este putere, iar tot ceea ce acumulăm la nivel de conținuturi ne poate conferi un avantaj în viață. Alții consideră că dezvoltarea de abilități practice ne pot fi mai folositoare în ceea ce dorim să întreprindem. Oricum am pune problema și la orice sistem educațional ne-am raporta, nu putem spune cu certitudine care este rețeta perfectă a succesului. Pentru că aceasta este subiectivă, ține de înclinațiile, pasiunile și moștenirea culturală a fiecărui individ și comunitate în parte.

Însă, în pregătirea noastră pentru confruntarea cu realitatea maturității, un lucru este cert. Nu putem atinge potențialul maxim dacă nu reușim să **PROMOVĂM** idei și să **NE PROMOVĂM** propriile reușite. Capacitatea diseminării informației, claritatea argumentării, coerența și stăpânirea de sine sunt elemente fundamentale ale unei persoane care dorește să facă lucruri mărețe și utile pentru societate.

În acest frează al descoperirii nevoilor fundamentale ale actului educațional, s-a născut proiectul Clubului de dezbateri al școlii noastre, care a adunat elevii motivați să se autodepășească și să pășească în lumea persuasiunii. Am putea sublinia că diversitatea temelor propuse de către ei, pasiunea care îi însuflețește, paleta largă de curiozități, sunt doar câteva dintre multele caracterizări pe care le putem oferi acestei activități recurente.

Mai mult, socializarea, cunoașterea de sine, lucrul în echipă, sunt alte atuuri pe care tinerii noștri și le-au format și care îi va putea ajuta să se integreze în societatea viitorului cu o mai mare ușurință.

Per aspera, ad astra! Cu cât conștientizăm de timpuriu nevoia noastră continuă de perfecționare, cu atât vom reuși să ajungem cu o mai mare ușurință „către stele”!

ÎNȚRE DIGITALIZARE ȘI EMOȚIA LECTURII SAU PLEDOARIE PENTRU ALEGERI ÎNȚELEPTE

Prof. Eduard Țară

Ca profesor de matematică și iubitor de lectură de calitate, m-am bucurat să descopăr că încă mai există elevi care adoră cărțile. Descoperindu-i, m-am bucurat și mi-am spus că încă mai există speranță într-o lume mai bună decât cea în care ne aflăm chiar acum. Într-una dintre zilele modulului 1 din acest an școlar, în pauză, am găsit vreo 5 eleve din clasa a VIII-a A lecturând tăcute din niște volume. Cărți groase, interesante. Mai apoi, le-am zărit în altă zi după ore, pe treptele din fața școlii, cu cărți deschise în fața lor, dând pagină după pagină, captivate de lectură, de universul în care pătrunseseră. Mi s-a părut un lucru extraordinar pentru că păreau dintr-un alt film, împotriva curentului generației lor, generație ahtiată după faciful tik-tok-ului și instagram-ului, după efemerul lucrului repede uitat, consumator de timp, de viață. Desigur, dependența de lectură este cu câteva etaje bune deasupra dependenței de tehnologie deoarece pune pe cititor în postura de a participa cu mintea lui, cu atenția lui, cu toată ființa lui la cele întâmplate în volum. Se spune că, atunci când citești o carte, trăiești o altă viață.

Polina Glăduneac și colega ei de bancă, Elena Pop, sunt două dintre aceste fete minunate care m-au impresionat. Polina vine din Republica Moldova, un tărâm de poveste, cu oameni sufletești și binevoitori. Elena este vecină dintotdeauna cu școala noastră. Vă invit să parcurgeți interviul realizat de Elena colegei sale Polina, interviu din care putem să descoperim ce înseamnă pentru elevii din generația lor un altfel de a vedea lumea prin cărți, muzică, arte. Ele se opresc, uneori, din mersul forțat al lumii spre digitalizare și mai deschid câte o carte. Găsesc în cuvintele tipărite, în poveștile de viață întâmplate sau doar închipuite dintre coperti, lumi apuse sau lumi care vor fi cândva. E o invitație spre lectura selectivă, de calitate. Dacă nu aveți încă o listă cu 100 de cărți care trebuie neapărat citite într-o viață, ar fi bine să începeți să v-o faceți cât mai repede. E o terapie care merită încercată, un refugiu unde puteți fi liberi cu adevărat, o lume interioară unde puteți îndrăzni și visa. Terapie este și donarea de cărți către biblioteca școlii. Polina a făcut acest lucru, donând un teanc impresionant de volume de calitate, toate noi. Elevi care au absolvit la școala noastră au donat și ei cărți nou-nouțe, lăsând un cadou de suflet școlii în care au învățat, lăsând ceva palpabil în urma lor. Vă așteptăm și pe voi, dragi elevi, să le urmați exemplul. Am uitat să vă mai spun un lucru: majoritatea lecturilor Polinei sunt direct în limba engleză, adică din originalele autorilor. Lectură și lecturi plăcute!

Mă numesc Elena Pop și sunt elevă în clasa a VIII-a A. Am observat, pe zi ce trece, anumite lucruri care m-au fascinat în legătură cu pasiunile colegei mele de bancă, Polina Glăduneac. Așa cum ne-a dat de înțeles, Polina are ca hobby plăcerea de a citi. Acum aflăm răspunsuri la curiozitățile mele, cu speranța de a atrage, astfel, și atenția iubitorilor de lectură din școala noastră.

Elena: De ce îți place să citești?

Polina: *Eu văd cititul ca pe un refugiu de la stresul și grijile zilnice, pe cât sunt de adâncită într-o lume diferită de cea în care trăiesc, văd povestea prin ochii altei persoane, devin acea persoană în timp ce iau o pauză și mă disociez de la viața mea, devin un personaj episodic în povestea mea proprie.*

Elena: Ce fel de cărți preferi să citești?

Polina: *Personal, prefer cărți de aventuri sau genul fantastic. Începând cu cea greacă până la cea celtică, mitologiile sunt un subiect care mă interesează foarte mult. La fel și genuri precum murder mystery, detective, sci-fi.*

Elena: Ne-ai putea recomanda o carte care ți-a plăcut mult și să ne argumentezi de ce?

Polina: *Aș recomanda prima carte din trilogia "His Dark Materials" („Materii întunecate”). Aceasta este o carte interesantă pentru iubitorii de istorii, având multe puncte culminante și acțiuni neașteptate.*

Elena: Ne poți spune ce alte pasiuni mai ai?

Polina: *Iubesc muzica și sunt bucuroasă să văd că și alți elevi o îndrăgesc.*

Elena: Ce fel de muzică asculți?

Polina: *În majoritatea timpului, armonizez muzica pe care o ascult cu starea mea emoțională. Ascult multe genuri de muzică, totuși exclud genul k-pop, tradițional și ceea ce eu consider că nu este muzică, anume manelele.*

Elena: Pentru tine ce reprezintă muzica?

Polina: *Muzica, la fel ca și cititul, este o cale de a mă calma și de a găsi un spațiu în care să mă simt în siguranță. Aceasta poate exprima foarte multe emoții care mă ajută să le simt pe ale mele. Când nu sunt ok, muzica este primul ajutor la care apelez; aceasta îmi trezește un sentiment de siguranță, în care pot face orice, de la râs la plâns. Pe lângă aceasta, melodiile pe care le ascult mă ajută să mă descarc emoțional și mental (psihologic).*

Elena: La educație plastică mă impresionezi cu fiecare săptămână care trece. Îmi plac mult desenele tale și aș vrea să te întreb: Ce este arta plastică pentru tine?

Polina: *Desenul este una din multele modalități de exprimare a sentimentelor, gândurilor și grijilor. Din timp în timp, ceea ce creez poate fi mai posomorât, alteori poate fi ceva aproape sentimental, în cazurile în care exprim o întâmplare sau o frică din prezent sau din trecut. În desenele abstracte, deseori exprim o frică din viitor sau una mai vastă, care nu poate fi exprimată printr-un desen în manieră realistă. Sunt de părere că desenul poate fi baza multor joburi. Începând cu desenul non-artistic și până la creațiile artei abstracte, abilitățile în acest domeniu pot fi un început pentru o meserie dorită în viitor.*

Elena: În ce univers fictiv dintr-o carte sau dintr-un film ți-ar plăcea să trăiești?

Polina: *Cred că aș dori să trăiesc în universul cărții intitulată "Shadow and Bone", numit Grishaverse.*

Elena: Ne-am dori să aflăm mai multe lucruri despre tine. La ce liceu ți-ar plăcea să poți continua studiile?

Polina: *În continuare, pentru cei patru ani de liceu am mai multe opțiuni, precum matematică/informatică, științe ale naturii (biologia mă intrigă), arte (aș opta pentru desen) și alte specializări. Profilul de filologie nu m-ar interesa deoarece literatura română nu este pe placul meu din diverse motive.*

Elena: În afară de limba română, obișnuiești să mai comunici ușor și în alte limbi?

Polina: *Cel mai bine vorbesc limba engleză, apoi româna și, în ultimul rând, rusa. Dar îmi doresc să învăț mai multe limbi străine în viitor și acest fapt mă poate îndruma spre a alege un liceu cu profil lingvistic.*

Elena: În încheiere, te-aș întreba dacă ai putea trăi fără smartphone-ul tău timp de 24 de ore. Dar o lună?

Polina: *Da, consider că am capacitatea și voința de a trăi fără telefon pe o perioadă lungă de timp pentru că, în acest fel, pot face și alte activități pe care le ador, precum gătitul. Îmi place să prepar mâncăruri delicioase.*

DE CE SĂ NU MĂ SCUZ DE LA ORA DE EDUCAȚIE FIZICĂ?

Prof. Adrian Țuțuianu

Auzim foarte des următoarea afirmație: „Și ce dacă nu fac sport zilnic, sunt atâția oameni sănătoși care nu sunt adepții niciunui tip de sport!” Încearcă să descoperi greșeala din această frază. Nu ai gasit-o? Ți-o spun eu: lipsește cuvântul „*încă*”. Acei oameni sunt *încă* sănătoși, însă fără a cunoaște importanța sportului în viața de zi cu zi, își vor pierde în curând, acest privilegiu.

Motto:

„Dacă dorești să ai un copil inteligent, dotat, trebuie să-i dezvolți forța pe care inteligența i-o va cultiva, să-l faci sănătos și robust pentru a-l face înțelept și cu judecată; lasă-l să lucreze, obișnuiește-l să activeze. Să ai grijă să se miște mult. Să fie un om puternic trupește, în curând va deveni puternic și intelectual.”

J.J. Rousseau¹

Ce este educația fizică? Ce este sportul? Ce este gimnastica?

Așadar, educația fizică, este o componentă a educației generale, integrale, alături de educația intelectuală, educația morală, educația estetică și educația tehnico-profesională. Între toate aceste componente există interdependență, relații reciproce, ele formând un întreg, un sistem. Educația fizică poate influența foarte mult atât sfera intelectuală a personalității umane, dar și celelalte sfere (morală, estetică etc.). Sensul principal al relației în cadrul sistemului componentelor educației generale este de la educația fizică către celelalte și nu invers. Educația fizică presupune întotdeauna activitate. Activitate care valorifică sistematic ansamblul formelor de practicare a exercițiilor fizice în scopul mării în principal a potențialului biologic al omului în concordanță cu cerințele sociale, deliberat construită și desfășurată în principal pentru „perfecționarea dezvoltării fizice” și „perfecționarea capacității motrice (mai ales generale)”.

¹ Scriitor filosof iluminist francez, https://ro.wikipedia.org/wiki/Jean-Jacques_Rousseau

Funcțiile educației fizice:

- funcția de perfecționare a dezvoltării fizice;
- funcția de perfecționare a capacității motrice generale;
- funcția igienică;
- funcția recreativă;
- funcția de emulație;
- funcția educativă.

Sportul, este o activitate, nu neapărat fizică, a cărei practică presupune un antrenament metodic, respectarea anumitor reguli și a unei anumite discipline, având la bază elementul competitiv și urmărind obținerea de performanțe. Totodată sportul este o activitate care poate influența stilul de viață, sănătatea sau personalitatea unui om.

Gimnastica este un ansamblu de exerciții fizice, bazate pe combinarea a diferite mișcări, cu scopul de a obține dezvoltarea armonioasă a organismului. Gimnastica este necesară oricărui om, în limitele potrivite cu posibilitățile fizice ale fiecăruia.

Primul profesor român de gimnastică, Gheorghe Moceanu a militat puternic pentru introducerea gimnasticii în programele școlare și în armată, scriind pentru susținerea acestui scop primele cărți și ghiduri despre gimnastică.

Cu speranța că am elucidat câteva mistere din sfera MOTRICITĂȚII umane, putem concluziona cu ușurință importanța lecției de educație fizică și sport pentru o

bună dezvoltarea a tinerei generații, întreținerea stării de sănătate de-a lungul vieții și imensele beneficii pe care le poți avea „dacă nu ai ales să te scuzi” de la lecția de mișcare.

Mișcarea prezintă în viața noastră beneficii multiple pentru corp și minte, aspect ce a fost cunoscut și stăpănit din cele mai vechi timpuri. Cu toții am auzit în dese rânduri sau ipostaze celebra zicală „Mens sana in corpora sano!”. Acum mai bine de 1900 și ceva de ani, Juvenal², un poet critic, în poemele sale satirice (* satira 10, 356) spunea: „Orandum est, ut sit mens sana în corpore sano”, în traducere: „Ar trebui să vă rugați pentru o minte sănătoasă într-un corp sănătos”, de aici putem deduce importanța activității motrice în viața omului, preocuparea permanentă a acestuia pentru realizarea idealului armonicos dintre trup-minte-spirit.

² https://en.wikipedia.org/wiki/Mens_sana_in_corpore_sano

Așadar, dacă alegi să mergi la bazin sau la sala de fitness, în parc cu rolele, cu bicicleta sau dacă mergi să alergi este mai puțin important! Important este să faci asta zilnic. Sportul moderat ajută inima să își mențină sănătatea, stimulează sistemul cardio vascular și protejează împotriva infarctului și a accidentelor cerebrale.

Activitatea fizică ne face să ne menținem sănătoși și inteligenți pe măsură ce înaintăm în vârstă. Dacă nu facem mișcare mușchii ni se atrofiază. În timpul antrenamentelor, sângele este pus în mișcare, iar creierul își menține o formă mai bună. În concluzie, sănătatea fizică și tăria de caracter pe care o dobândești prin sport nu are valoare egalabilă.

Rețineți: Nu natura sportului contează ci sportul în sine. Sportul dă zile vieții și viață zilelor!

Profu' de sport.

PERIPLU ISTORIC

Prof. Andrei Chirilă

Istoria este cea mai frumoasă poveste! Da, într-adevăr! Și cum ar fi să te poți transpune, chiar și pentru scurt timp, în această fascinantă lume? Pentru elevii claselor a IV-a A, a V-a A și a VIII-a B răspunsul s-a dat de gol, pentru că împreună am pornit într-o călătorie pitorească pentru a vizita două obiective istorice, din două epoci distincte. Primul popas, la Muzeul Cucuteni, a fost cadrul perfect pentru a vedea cu ochii noștri moștenirea culturală lăsată de această civilizație pe cât de fascinantă, pe atât de enigmatică, chiar și astăzi, pentru cei amatori. Astfel, după ce ne-am întors în bucla timpului cu aproximativ 8000 de ani, am revenit în lumea cochetă a modernității, la Castelul Sturdza din Miclăușeni, unde am avut parte de un tur intrigant și de un moment de relaxare lângă împrejurimile primitoare ale acestuia.

Am observat astfel că istoria nu este o poveste înghețată într-un turn de fildeș, ci din contră, ea este vie prin zestrea izvoarelor sale, care

veghează ca amintirea trecutului să nu se stingă în amintirea noastră!

PĂLĂRIILE GÂNDITOARE DE LA CLASELE A VI-A

Prof. Daniela Vlăduț

Metoda pălărilor gânditoare este o modalitate de organizare a activităților ce presupune dezbaterăa unor problematici sau situații. Mai mult, este o tehnică interactivă de stimulare a creativității participanților, care se bazează pe interpretarea de roluri în funcție de pălăria aleasă.

Elevii nu vor mai fii simpli spectatori la lecție, ci actori cu rol activ-participativ, gata să se implice emoțional și motivațional.

La ora de educație tehnologică, elevii claselor a VI-a au fost provocați să-și exprime ideile legate de utilizarea telefonului mobil, folosind această metodă. Copiii au purtat pe rând câte o pălărie, fiind conștienți de faptul că întotdeauna:

- **pălăria albă** informează;
- **pălăria verde** generează idei noi;
- **pălăria galbenă** subliniază beneficiile;
- **pălăria neagră** identifică greșelile;
- **pălăria roșie** spune ceea ce simte;
- **pălăria albastră** clarifică.

Subiectul fiind de mare interes, lecția a fost un succes: toți elevii activi, participanți la propria lor formare, atmosferă prietenoasă, caracter practic-aplicativ, permițând transferul de cunoștințe în viața reală. Întrebările au creat contextul care favorizează formarea de atitudini responsabile în utilizarea telefonului mobil, iar răspunsurile – variațiuni pe aceeași temă, au venit din toate colțurile clasei.

	Ce informații aveți despre telefonul mobil ?	<ul style="list-style-type: none">○ <i>telefonul este o invenție care te ajută să comunici la distanță;</i>○ <i>telefoanele sunt ca niște mici magii, făcute în mare parte din fire;</i>○ <i>telefonul ne poate ruina viața;</i>○ <i>telefonul are cip de localizare ș.a.m.d.</i>
	Ce activități vă place să desfășurați, folosind telefonul mobil?	<ul style="list-style-type: none">● <i>documentare despre diferite lucruri și chestii;</i>● <i>vorbesc cu prietenii sau persoane apropiate, prin chat sau apel;</i>● <i>joc jocuri;</i>● <i>Instagram, Chai, C.AI, Tik Tok</i>● <i>trimit snap-uri;</i>● <i>ascult muzică;</i>● <i>văd filme și seriale pe Netflix;</i>● <i>fac poze/filmări;</i>● <i>caut rețete culinare;</i>● <i>mă uit la You Tuber-ul meu preferat.</i>

	<p>La ce riscuri vă expuneți dacă folosiți în exces telefonul mobil?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • oboseală, nervozitate, dureri de cap, tulburări de somn, lipsă de concentrare; • ne stricăm ochii; • ne pierdem timpul; • ne afectează relațiile cu ceilalți oameni; • dependență; • când mama are nevoie de mine, eu nu o ajut, pentru că stau cu capul în telefon; • ne prăjim creierul; • devenim leneși.
	<p>Cum vă gândiți să reduceți timpul petrecut cu telefonul mobil?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • să facem activități în lumea reală; • să dormim mai mult; • să ștergem toate jocurile; • să petrecem timpul cu prietenii, afară; • să facem plimbări; • să ne jucăm în aer liber, să jucăm fotbal sau baschet, sau de-a v-ați ascunselea; • să citim cărți; • să ajutăm părinții la treburile casei; • să privim la televizor; • să mă plimb mai mult cu bicicleta; • să merg la mall; • să petrec timpul cu familia.
	<p>Ce aplicații noi, instalate pe telefonul mobil, v-ar putea ajuta la teme?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Brainly; • Chat GPT; • Matway, Photomath - pentru a rezolva ecuații și probleme de matematică; • HomeworkMan; • Duolingo; • Ask Nerd; • Edu Boom; • Bookstore, Novakids, Google Translate, Wikipedia, • Dicționare, enciclopedii.
	<p>Ce reguli trebuie respectate în utilizarea responsabilă a telefonului mobil?</p>	<ul style="list-style-type: none"> • să setăm limite de timp zilnice pentru utilizarea telefonului mobil; • să ținem telefonul la o distanță potrivită de ochi; • să avem o postură corectă; • să luăm pauze regulate; • să nu folosim telefonul la școală, în timpul orelor; • să sunăm la 112 doar în caz de urgență; • să nu-i deranjăm pe ceilalți din jur, când vorbim la telefon; • „la ora 21.50 du telefonul mobil la părinți (în weekend, la ora 22.50)”.

Dincolo de lecția dinamică și de avantajele metodei utilizate, cu această ocazie mi s-au confirmat câteva adevăruri:

- copiii nu concep viața fără telefonul mobil;
- conștientizează pericolele la care se expun prin utilizarea excesivă a acestuia și faptul că ar trebui să reducă timpul petrecut „pe telefon”;
- enunță activități alternative, dar nu se implică în acestea decât forțați de restricțiile impuse de părinți;
- cunosc o serie de reguli de utilizare responsabilă a telefonului, dar nu le respectă pe cele legate de timpul petrecut „pe telefon”, decât dacă sunt impuse cu fermitate.

Aplicațiile utilizate de elevi în rezolvarea temelor ar trebui să declanșeze un semnal de alarmă.

- Brainly este o platformă „condusă de elevi, ajutată de părinți”, prin care elevii pot obține îndrumare la teme de la orice persoană care crede că poate da o mână de ajutor și, de multe ori, răspunsurile sunt eronate;
- Chat GPT generează text pe baza unei anumite solicitări sau a unui anumit subiect;
- Matway, Photomath - rezolvă cele mai dificile probleme de matematică direct pe dispozitivul mobil;
- HomeworkMan „rezolvă temele în 5 minute! Matematică, fizică, chimie și engleză într-un singur loc!”;
- Ask Ner oferă răspunsuri la tot felul de întrebări.

Temele pentru acasă nu mai au rolul de aplica cunoștințele dobândite în clasă, de a le înțelege și fixa. Copiii noștri copiază soluții, rezolvări, texte prefabricate, direct de pe ecranul telefonului mobil!

					
Stiu cum se foloseste tot telefonul inasa nu stiu cum functionea za camera.	-vorbesc cu prietenii -ma uit pe tiktok -joc jocuri	Putem folosi aplicatii ca si famlily Link sau notificari care ne anunta cand am depasit limita de timp setata.	Folosind telefonul in exces , putem dobandi probleme psihice,dar si dependenta care duce la proplede de comportament	-CHAT GPT -Brainly	-Pozitie corespunzatoare _Distanta corespunzatoare fata de ochi si telefon

Rareș, clasa a V-a B

 NEUTRU	 EMOTII	 OPTIMISM	 CRITICĂ	 INOVATIE	 CONTROL
Ce informații aveți și ce informații ați vrea să aflați despre telefonul mobil?	Ce activități vă place să desfășurați folosind telefonul mobil?	Cum vă gândiți să reduceți timpul cu telefonul mobil?	La ce riscuri vă expuneți dacă folosiți în exces telefonul mobil?	Ce aplicații noi instalate pe telefonul mobil v-ar putea ajuta la teme?	Ce reguli trebuie respectate în utilizarea responsabilă a telefonului mobil?
Informațiile pe care le am despre telefonul mobil sunt riscurile la care mă expun.	Activitățile care îmi plac să le desfășor pe telefonul mobil sunt: - să ascult muzică - să învăț o limbă străină - să comunic cu prietenii	Eu mă gândesc să-mi reduc timpul petrecut pe telefon cu activități petrecute în ser liber, diferite cursuri, practicarea unui sport	Riscurile la care ne expunem dacă folosim în exces telefonul sunt: • dureri de cap • nivel crescut de radiații • creșterea dependenței	• Brainly • Photo Math • Ash Nerd	Ptr. utilizarea responsabilă a telefonului mobil, regula care trebuie respectată este de a nu depăși un anumit interval de timp petrecut.

Diaconu Anna, clasa a VI-a C

SUNT CELEBRĂ, SCOATE-MĂ DE AICI !

Bădărău Doroteia, clasa a VI-a A
Îndrumător: Irina Simion-Helman

AVERTIZARE! Acest eseu este un semnal de alarmă sub forma unui pamflet. Orice asemănare cu descrierea personajului principal indică faptul că avem preocupări comune și ești compatibil cu generația pe care o reprezint!

Acum în caz că te întrebi cine sunt... când privesc în oglindă văd un copil obișnuit, de clasa a VI-a, dar în baza sateliților lui Elon Musk și a rețelelor sociale primesc informația că sunt o susținătoare a celebrităților din emisiunile-concurs de la TV. Și asta, nu e tot! Observ cum comportamentul mi se aliniază la pretențiile emise de concurenții mei preferați și cred cumva că am drepturi în plus, doar... îi votez prin sms la nevoie. Atunci când urmăresc astfel de emisiuni la TV intru fără voia mea în pielea favoritului și capăt un soi de adrenalină: inima îmi pulsează parcă mai tare, iar eu nu mai simt nevoia de fair-play față de ceilalți competitori. În acel moment sunt atenționată de cei apropiați că limbajul mi s-a îmbogățit cu ceva expresii colorate, necorespunzătoare vârstei mele. Fleacuri! Pentru admiratorii înfocați ca și mine ar trebui să existe mai multă îngăduință. Oricum, copilăria mea va fi marcată de concurență, chiar și neloială, așa cum am văzut la TV. Dar cui îi pasă? Din ecran sunt asigurată că sunt o învingătoare și... stând pe canapea, „revine în câteva minute” șansa mea de a face față viitorului. Mie, celebritatea îmi dă 'aaripi' !...

Ești pregătit să afli cât de încărcat îmi este programul zilnic sub semnul concursurilor TV? Când mă trezesc îmi răsună în urechi, întrebarea de la ultima emisiune, vizionată aseară: "Vrei să fii miliardar?" Imediat vine și răspunsul meu categoric: da! Și buna dispoziție mă cuprinde pe loc. În timp ce-mi pregătesc ghiozdanul deschid televizorul și aflu: „Copiii spun lucruri trăsnete” și mă panichează. În mers, din microbuzul școlar dau „Neața' cu Răzvan și Dani” în dreptul TV-ului din barul satului. Ajung la școală unde se dă startul la „Survivor All Star” și „Bravo, ai stil!” cu vedetele „autohtone”. Toți participanții la programa școlară așteaptă cu nerăbdare să vadă ce le rezervă: „Roata norocului” în fiecare dimineață. În funcție de performanțe, unii colegi se afirmă la „Românii au talent”, alții la „Vocea României”. Eu prefer „Stand up revolution”.

Se apropie timpul de plecat spre casă, moment în care pe culoar mai auzi de câte o „Mireasă” părăsită sau de un „Poftiți pe la noi” scăpat de către un domn profesor, probabil din politețe, față de colegii noștri deja celebri. Se face miezul zilei și abia aștept să dau ochii cu mama la „40 de întrebări cu Denise Rifai”. Apoi aflu „Ce spun românii” din casa mea. După-amiaza curge cu discuții și teme în „Imperiul leilor” pe grupul clasei. La masa de seară îmi imaginez cum aş răspunde provocărilor în locul „Chefilor fără limite” pe o plajă în Grecia. În timp ce mă spăl pe dinți privesc la chipul ofilit din oglindă și-i strig entuziasmată: „Te cunosc de undeva”!

După o zi plină pe „platoul de filmare” mă pregătesc de marele maraton din „Asia Express” care îmi va astâmpăra curiozitatea pe perioada copilăriei, chiar dacă îmi va afecta treptat odihna.

P.S. De obicei ești întrebat ce vrei să te faci când vei fi mare... Dat fiind că sunt o mare fană a emisiunilor-concurs de la TV, cu siguranță, mă voi face remarcată în vreo emisiune cu rating ridicat, genul siropos: „Burlăcița” sau „Insula...de un milion”, în consecință aștept cu nerăbdare viața de adult și emisiunile bănoase.

Acum în caz că te întrebi ce vreau: e timpul să ies de la filmările imaginare și să-mi descopăr propriile valori morale și etice dincolo de tentația televizorului. Așa că: „Sunt celebră, scoate-mă de aici!”.

THE PEACH TREE

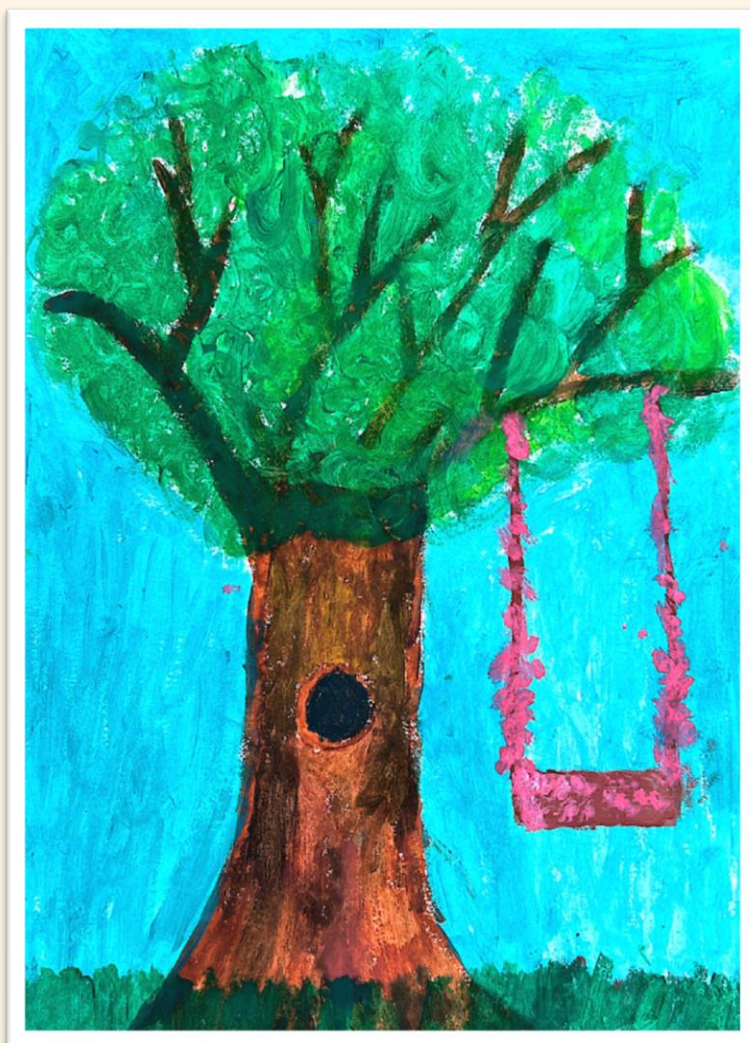
Elena-Medeea Chirilă, a V-a A
Îndrumător: prof. Mădălina-Iuliana

I remember it as if it was yesterday. I remember how we went together, I and my sister, to the countryside. Visiting our grandparents was one of the most loved memories of our early childhood. Even though we were too young to help them with the household chores, we still helped them as much as we could.

One summer day, we were walking up the hill with our grandpa. There was a peach tree. We were very happy when we climbed the tree and devoured as many peaches as we could. On that hill, we would pick colourful flowers for our grandma and play all sorts of games till sunset. When we got home, we would ask Grandma for some money to go and buy some ice cream from the local shop on the corner of the street. Later, I would go help my grandpa feed the horse and the cows.

When the sun began to set, I'd walk along a path that led to a hill overlooking the lake. From there, I could watch the sun dip below the horizon. In the evening, I would go into the house and sit until bedtime to hear our grandparents telling invented stories and many silly jokes. At bedtime, Grandma read us stories about knights and princesses in her calm soft voice. It wasn't long before we fell asleep and crossed into the realm of dreams.

Grandparents are a treasure to be cherished. Sadly, we realize how much we love them when they are gone. These are the most beautiful memories of my childhood, and I will forever keep them with me in my heart.

Elena-Medeea Chirilă

Childhood Memories

Mădălina-Camelia Iacob, clasa a V-a A

Îndrumător: prof. Mădălina-Iuliana Ungureanu

As a child, my backyard was a vast kingdom waiting to be explored. One sunny afternoon, armed with nothing but imagination and curiosity, my friends and I embarked on a grand adventure. We transformed sticks into swords and cardboard boxes into mighty castles, defending our territory against imaginary foes.

We started epic battles, upgrading our castles with any material found and making peace.

The battles were intense, our swords almost broke, but this didn't stop us living our lives.

This is just one of my childhood memories. Ah, what a time

THE MAGIC OF IMAGINATION

Îndrumător: Mădălina-Iuliana Ungureanu

Freedom

Eva Luntraru, a V-a A

A long time ago, there was a tree that everybody in the city loved, they named it The Story tree. At the end of the day they would go there and tell stories. Every single person would laugh and smile, except one person. It was Twinkle, the fairy. Everybody laughed and made jokes about her because of her fairy being. Twinkle was always excluded, and no one wanted to be friends with her.

One night, they decided to throw her in a cage. No one cared how much she struggled, so she cried her eyes out every night until a being named Sky heard her and came to rescue her. They became friends and every night he came to her and talked till midnight. One night, he confessed that he was different, but Twinkle didn't understand what he meant. The next day she kept on thinking about Sky's confession.

At night, he came by surprise and told her that he worked on a magic key to get her out since the first night they met. He succeeded in opening the cage, then he turned into a beautiful bird. Twinkle smiled at him in agreement and flew away together.

A simple short story

Maria-Elisavet Despa, a V-a A

Everything was written for her. Together with her, a tree was born, a beautiful one with many branches and leaves.

It was a clear morning, after a warm rain. Somewhere far in the country, a mother was giving birth to a girl. The little girl loved the colours, the pictures, and the flowers. Growing up, the girl loved to read. She preferred to read instead of playing. She liked to invent stories to make the world more beautiful. She built a world of her own, where there was a lot of imagination in her tree house. There she felt like the queen of the whole universe. The more she read, the more her imagination took her everywhere, to different corners of the world.

She had only one desire left: to fly with the birds of the sky up to the clouds and beyond, among the bright stars and distance. One night she dreamed that she was flying, and it was very happy even though she could not fly with her own wings. She was an accomplished girl now. With the help of the book, anyone can be like her.

The new land

Ana-Antonia Velescu, a V-a A

A long time ago, I received a book. The special kind, with red hard cover and peculiar writing. I loved that book from the first moment.

Even if I couldn't read it. It was so colorful, but most of all, it was intriguing. It was trying to tell me a story. I opened it and it was like it was just me and the book on earth. Everyone disappeared. It was peaceful and quiet. Those words on the pages made me realize something: that they could open our way to somewhere. I didn't realize that until then, something was missing from me. It was imaginary. That part appeared in the moment I opened the book.

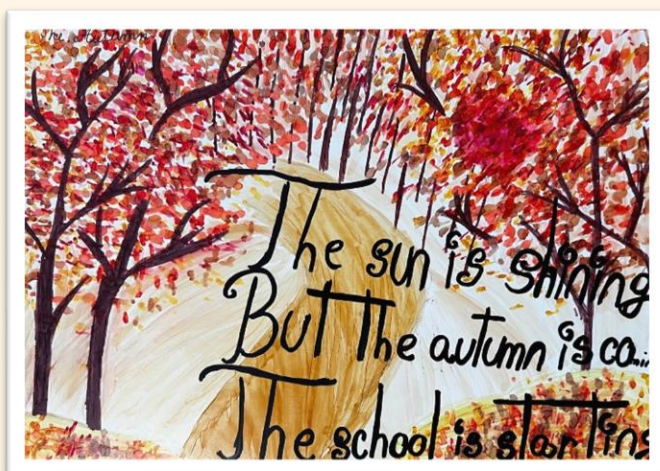
Learning to read was my goal. Reaching that, I started reading more and more. Slowly, without realizing, I built my own place where I had peace. A place where I sat closed in the days when sun was setting on my street, and in those moments of refuge the sun was rising again. That place is called home now. This new world is like a shelter. It is the place where I can truly be myself.

SEASONS HAIKU

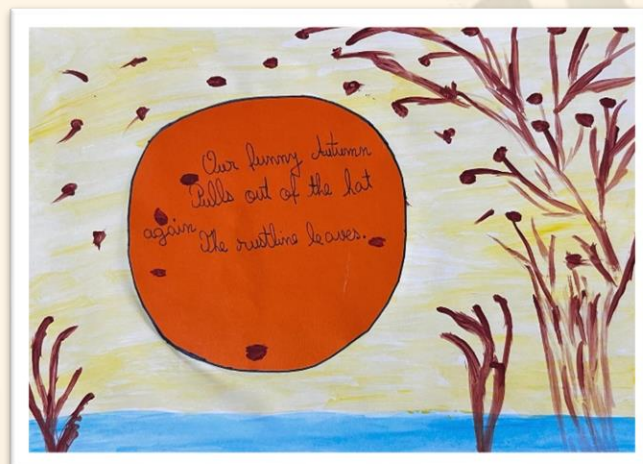
Îndrumător: Prof. Mădălina-Iuliana Ungureanu

Winter

Winter is frosty
Days full of happy children,
This special season

Ana-Antonia Velescu, a V-a A

Mario-Andrei Colac, a V-a A

Winter haiku

David Brajinca, a V-a A

Snowflake dance, silent
Nature's icy lullaby,
Winter's breath, pure peace.

Summer

Andra-Ioana Timofte, a V-a A

Summer, summer there you are.
We love you so much, you know,
But right now, you're too warm.

Mario-Andrei Colac, a V-a A

Radu Popescu, a V-a A

Summer

Antonia-Gabriela Albu, a V-a A

The sun is shining
My ice cream is melting fast,
But I am happy.

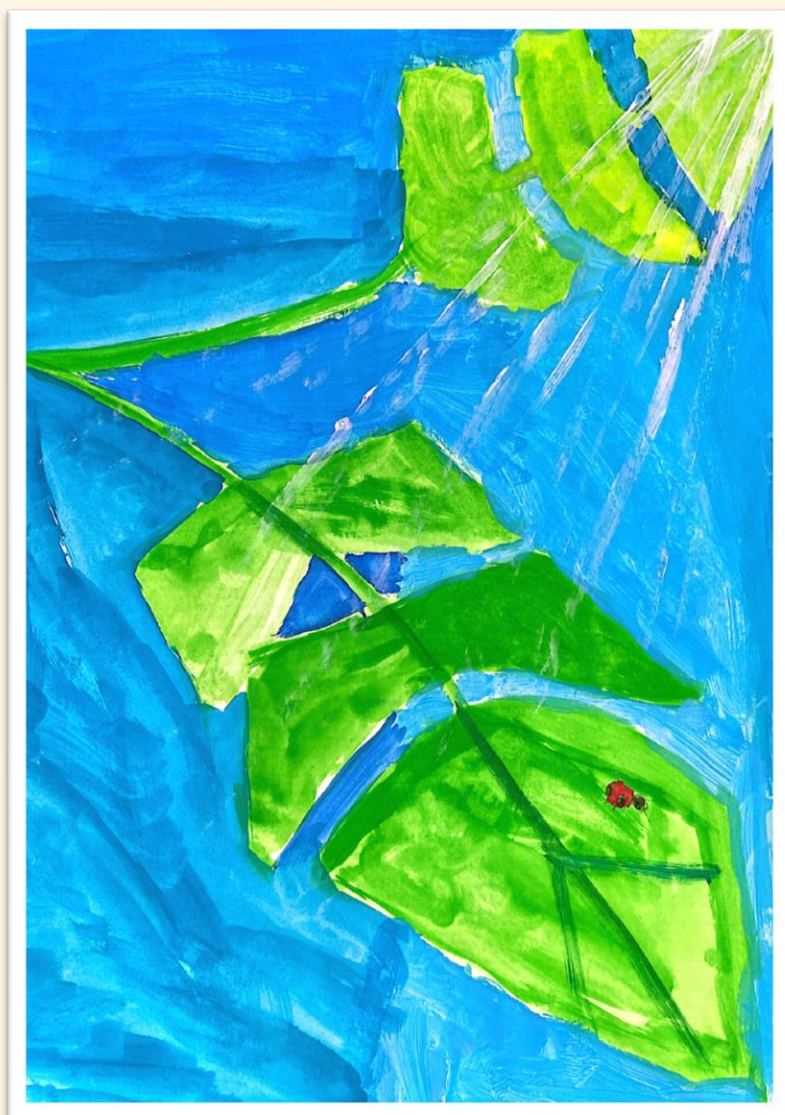
THE SWEET, SWEET SUMMER BREEZE

Cristiana-Ioana Trofin, a V-a A

Îndrumător: Mădălina-Iuliana Ungureanu

This is a new day,
The good ol' repeating pattern,
But the summer breeze arrives
And the worries get swept away

The summer breeze is warm
And sometimes chilly,
But everything ends one day
Fear not, the summer will return!

Alexandra-Maria Bedreag, a V-a A

PRINCIPEȘA OLGA STURDZA – OCROTITOAREA COPIILOR

Prof. înv. primar Anișoara Pascu

În primele zile ale lunii octombrie, elevii claselor a IV-a A și a IV-a B, au sărbătorit Ziua Internațională a Educației, comparând educația copiilor din zilele noastre cu cea primită de copii în urmă cu 100 de ani. Robert a invitat-o pe mama lui alături de colegii săi, în calitate de ghid de turism, pentru a-i conduce cu măiestrie prin firele anilor 1917, când o principesă cu inimă bună a luat sub ocrotirea ei numeroși copii orfani, ai căror părinți au murit eroic în timpul Primului Război Mondial. Olga Sturdza, căci despre ea este vorba, a fost una dintre cele mai iubite femei de viță nobilă, acest lucru datorându-se în special numeroaselor ei proiecte caritabile. Ea a înființat „Societatea pentru ocrotirea orfanilor de război” care a adăpostit și educat 340 000 de orfani în toată țara. Aceasta a funcționat până când a crescut la vârsta majoratului și cel mai mic dintre orfanii de război aduși aici, care avea doar un an. Organizația întreține

numeroase orfelinate, unde copiii erau crescuți și educați.

În vechiul palat boieresc de la Miroslava, ea a pus bazele Orfelinatului „Principesa Olga M. Sturdza”. Elevii au aflat detalii din viața de zi cu zi a orfanilor crescuți aici și au realizat că, pe același loc unde acei copii de demult învățau și se jucau de răsuna grădina conacului boieresc de glasurile lor, acum și ei învață și se joacă la fel. Îi desparte doar un secol, dar educația îi leagă indiferent de vremuri, ea păstrându-și încă același rol sacru pentru noi toți.

Olga Sturza, această principesă frumoasă, cu ochii negri și sfredelitori, emancipată și inteligentă, ne-a predat tuturor, peste timp, lecția educării în spiritul ajutorării celor aflați în nevoie.

FESTIVALUL TOAMNEI, ediția I

Prof. inv. primar Marcela Sârbulescu

În data 27 octombrie la Școala Gimnazială „Colonel Constantin Langa” s-a desfășurat prima ediție a Festivalului Toamnei. Acesta a cuprins expoziția cu vânzare de obiecte lucrate din materiale naturale și de preparate culinare de sezon, prezentarea unor scenete, cântece, poezii și tradiții românești.

Gândită ca o activitate în completarea procesului de învățare, inițiativa s-a dovedit a fi o binevenită manifestare cultural-artistică, o adevărată sărbătoare pentru elevi, cadre didactice, părinți și nu numai.

Astfel de activități, pe lângă faptul că sunt foarte îndrăgite de copii deoarece sunt prilej de manifestare a spiritului de independență și inițiativă, sprijină dezvoltarea aptitudinilor acestora, largesc orizontul cultural al elevilor și contribuie la educarea morală, estetică. Acestea reprezintă un mijloc de formare a deprinderilor elevilor de a-și folosi, în mod

rațional, timpul liber, de a transpune în practică cunoștințele dobândite la orele de cursuri oferindu-le, totodată, un alt mod de manifestare a unor trăiri și de însușire a unor valențe pozitive ale vieții.

De remarcat este deschiderea cu care părinții elevilor noștri au privit această inițiativă, implicându-se în organizarea festivalului, participând cu entuziasm la toate activitățile. Astfel, realizarea acestui eveniment a fost o sarcină comună dovedind că există o bună relație de comunicare, încredere și ajutor între profesori, părinți și elevi.

Fără echivoc că sunt atractive la orice vârstă, aceste manifestări produc bucurie, stârnesc interesul tuturor, facilitează relaționarea între familie și școală venind în sprijinul beneficiarilor educației, chiar dacă necesită efort suplimentar.

La sfârșitul programului, au fost primite cu mare bucurie gândurile elevilor și părinților acestora:

„A fost un eveniment mai mult decât prolific...chiar s-au îmbinat foarte

multe lucruri - autenticitate, antreprenariat, cromatică, creativitate, veselie etc. Bravo și la mai mare!" (mămica elevei R.K.F.- clasa a II-a B)

#Cel mai frumos festival al toamnei!

#Cei mai buni comercianți sunt copiii!

„Cea mai frumoasa activitate fructificată prin iubire, bucurie și bunătați fel de fel! Ne-am trezit într-o poveste!”(mămica elevei B.E.- clasa a II-a B)

„Câte dulciuri! Ce păcat că nu le putem mânca pe toate." (S. A, elevă clasa pregatitoare C)

„Doamna, mie îmi place ce facem noi aici. E tare frumos! Trebuie să mai facem și la anul." (R. D, elev în clasa pregatitoare C)

„Vă mulțumim pentru implicare! Copiii au fost foarte fericiți, cel puțin M. mai voia și mâine să vândă prăjituri.”(mama elevei B. M. – clasa a II-a A)

"Felicitări! A fost o zi spectaculoasă! "- (mămica lui Teodor, I D)

SUNTEM MICI, DAR FACEM MULTE

Prof. înv. primar Marilena Irina Apostol

Clasa Pregătitoare C, a Școlii Gimnaziale „Colonel Constantin Langa”, cu un efectiv de 29 de copii e pusă pe fapte mari când vine vorba de activități atractive și interesante prin care copiii să ia contact cu obiceiuri și tradiții românești, dar și internaționale.

O primă activitate de acest fel a fost sărbătorirea Halloween-ului. Activitatea a început cu o scurtă prezentare power-point, pe înțelesul copiilor, a semnificației zilei de Halloween. Mai exact, pe 31 octombrie, când începea iarna, vechii

păgâni credeau că spiritele celor morți veneau pe pământ. Pentru a marca momentul, ridicau focuri uriașe și copiii se îmbracă în costume speciale și colindau vecinii pentru dulciuri. Obiceiuri specifice de Halloween sunt realizarea de dovleci sculptați, iluminați cu ajutorul unor felinare, folosiți la decorarea caselor și grădinilor, dar și costumarea în personaje desprinse din poveștile de groază. Un alt obicei este jocul „apple-bobbing”- prinderea cu gura a merelor care plutesc într-un butoi cu apă.

Micuții clasei pregătitoare au participat la un concurs pe echipe și au avut de rezolvat fișe cu sarcini simple precum: numărarea dovlecilor, identificarea umbrei potrivite, identificarea obiectelor specifice vrăjitoarei, colorarea imaginilor după model dat, exerciții de unire a punctelor pentru a obține o imagine. În continuare, s-a realizat o fantomă acadea și în încheierea activității copiii au defilat pe podiumul improvizat în sala de clasă și și-au prezentat cum au știut mai bine costumele de Halloween, iar la final au primit dulciuri tematice și diplome.

O altă activitate realizată de cei mici a fost dedicată Zilei Naționale a României și asta pentru ca ei să cunoască ce se sărbătorește pe 1 Decembrie. Această activitate își propune să dezvolte spiritul patriotic care nu trebuie să dispară la nicio vârstă, să manifeste afecțiune față de poporul român, limba română și strămoșii noștri care au apărut țara cu prețul vieții. Elevii urmăresc un film pentru a vedea care este însemnătatea acestei zile atât de importantă pentru țara noastră, au vizionat „Legenda tricolorului”.

Toți am îmbrăcat haine de sărbătoare și am purtat cu mândrie ia, arătând portul românesc pe care îl purtau și strămoșii noștri în zilele de mare sărbătoare. S-a continuat activitatea cu două experimente prin care se va observa fuziunea culorilor albastru, roșu și galben folosind bomboane M&M. Al doilea experiment vizează obținerea unui tricolor lichid folosind colorant alimentar roșu, ulei și spirt. La finalul activității toți copiii au primit diplome de românași și româncuțe.

În prag de sărbători dedicăm toate activitățile noastre lui Moș Crăciun și Crăciunului care ne bate la ușă. Pentru aceasta, elevii clasei pregătitoare C vor participa la „Secret Santa”. Vor intra astfel în „papucii” lui Moș Crăciun și își vor întări relațiile de amicitie.

De asemenea, micuții au fost introduși în atmosfera sărbătorilor prin scrierea și expedierea scrisorii către moș. Pe acord de colinde au desenat în scrisoare ceea ce doresc să primească de la moșul cel bun și au pus scrisoarea în cutia poștală a moșului. Pregătirile pentru sărbătoare sunt intense: poezii, dansuri, colinde și cântece dedicate iernii și simpaticului Moș Crăciun.

După cum spuneam și la început... *suntem mici, dar putem multe.*

NOI SUNTEM ROMÂNI

Prof. înv. primar Florentina Potlog

Noi, copiii, suntem plini de iubire. Ne iubim familia, ne iubim colegii și pe domnii profesori, iubim casa noastră și iubim locurile în care ne jucăm. Fără să ne dăm seama, ne iubim țara, pentru că ea însumează toate aceste forme de iubire enumerate anterior.

În fiecare an o sărbătorim cu plăcere, mai ales că acest tip de aniversări ne scot din activitățile obișnuite și ne fac să călătorim în vremuri îndepărtate, interesante. Anul acesta România a împlinit 105 ani. Noi de abia socotim până

la 31, 105 ani deja ni se par foarte mulți....

Cu această ocazie ne-am reamintit cum și de ce s-a născut, simbolurile țării, am descoperit care sunt lucrurile care fac România o țară specială, precum frumusețile țării, obiceiurile noastre, faptul că oamenii sunt ospitalieri, talentați și inventivi, mâncărurile savuroase, costumele populare, obiectele de ceramică și lemn, tezaurul de basme, poezii populare, proverbe și vorbe de duh.

Am completat chiar și o fișă cu noțiuni legate de patrie, mândri că putem scrie de mână... Apoi am realizat lucrări practice, precum „România înfloritoare” și brățări cu forma și steagul nostru. La urmă, am întins o horă frumoasă, simțindu-ne bine alături de colegii noștri. Și, pentru că de ziua cuiva se mănâncă ceva dulce, am servit bombonele colorate în roșu, galben și albastru!

Am înțeles, astfel, vorbele lui Alexandru Vlahuță: *„Într-o țară așa de frumoasă, cu un trecut așa de glorios, în mijlocul unui popor atât de deștept, cum să nu fie o adevărată religie iubirea de patrie și cum să nu-ți ridici fruntea, că falnicii strămoși de odinioară, mândru că poți spune: Sunt român!”*.

PRIMA CREAȚIE POETICĂ

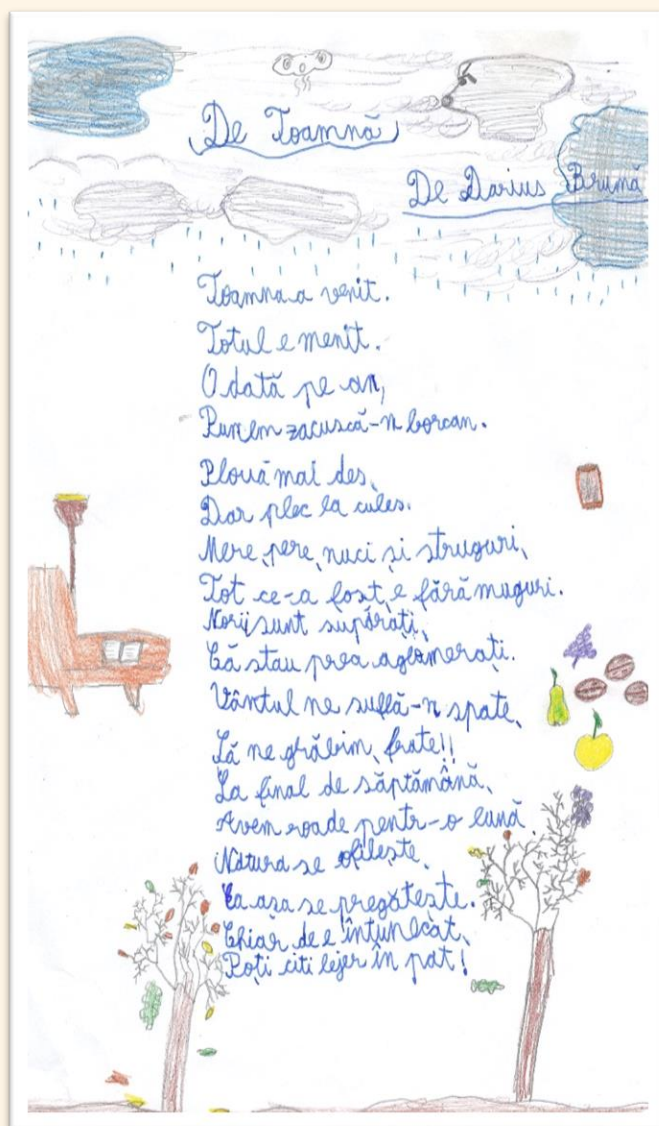
Prof. înv. primar Elena Popa

După ce au învățat cum stă treaba cu versurile, strofele și rima, am lansat elevilor din clasa a II-a A o provocare – să scrie și ei o poezie. În clasă am primit un feedback aproape unanim de: „Doamna, e prea greu!”, „Doamna, noi nu știm să facem așa ceva!”, „Cum să scriem noi poezii, noi suntem poeți?”.

„Oare sunt prea mici pentru o asemenea temă?”, „Oare cer prea multe de la ei?”, „Vor reuși să fie creativi, în versuri?” ... cam acestea au fost temerile mele, după reacția lor.

Ne-am mai jucat un pic cu „cine găsește cele mai multe rime pentru...” și parcă nu era o muncă chiar așa de speriat, ba începuse să le placă și au continuat și în pauză să se joace cu rimele. Se amuzau grozav dacă reușeau să le dea o replică rimată colegilor.

Dacă reacția lor a fost fondată sau doar s-au speriat de necunoscut vă las pe dumneavoastră, cititorii, să hotărâți, mie mi-a plăcut ce au reușit să facă.

Toamnă *de Larzăr Anais Maria*

Toamnă anotimp bogat,
Fructe coapte tu ne-ai dat,
Aromate și zemoase,
Parfumate și gustoase.

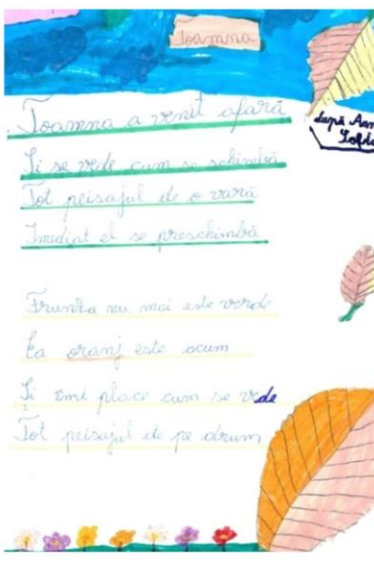
Tu ai haina colorată,
Lemene ai și noastră hartă.
Cântul bătă-necisior,
Este câmpul gălbior.

Toamna a venit afară *Lupa Ana Sofie*

Se vede cum se schimbă
Tot peisajul de o vară
Iumdat el se prăvălește

Brumă nu mai este vânt
Ca oranj este acum
Se vede placi cum se vede
Tot peisajul de pe drum

Toamna *de Andreea Horuș*

Toamna este frumoasă,
Veselă și sămbăreată,
Doar când din cer ploaia pică
Apar nori și ceață.

Toamna *de Robert Ion Teodorovici*

A venit toamna
Lete mări și țări
Cusate ei daruri
Lă ne bucurăm.

Lăi, copii, să ne distrăm
Fructe-n coșuri să adunăm
Trunchee uscate să colorăm
Și lucruri noi să învârtim!

Toamna *Măriașă Pășcu*

Toamna iată a sosit
Doile ea și venit
Băștile călătore
Au plecat în țări și seară

În bucătăria mare
Vai fructele uscate
În coșulete colorate
Așezate să se mănânce

Toamna cea Bogată *de Rădăreș Horuș*

Sunt acum struguri
și miera.

Dar nu mai sunt rândunele,
Mulle flori sunt vârstăsele,
Frumusețe și înghețuri.

Tar nemi răsună goi
Și a dus vânt de la noi!
Pârșele-să pleacă,
Frumusețe și-au mutat.

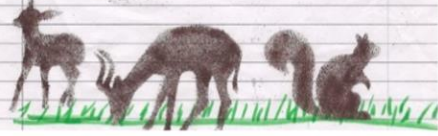

Paras de Toamnă *de Francisc H.*

Dragă toamnă ai venit, căci tu
Și ai împănolul, ce culori și ai dăru
Fructele le-ai plect

Eu galbenul soarelui și cu rozul
Soarelui.
Căerul e întunecat de nori negri, ocupa

Vântul bate arțăgar și arunca
Fructele for, căci el geme surditat
Pe vântul de-a desbăcat și a rispa
Fructele pe toate cărările!

MATILDA

de Roald Dahl

BANDĂ DESENATĂ REALIZATĂ DE POP ELENA DIN CLASA a VII-a A

Îndrumător: Prof. Marius Pavel

Este suficient de rău ca părinții să trateze copiii obișnuți ca pe niște găunoaie. Domnul și doamna Wormwood erau acești părinți și nu observau nimic neobișnuit la fiica lor... Matilda.

1

La vârsta de patru ani... Matilda... mergea singură la bibliotecă deoarece părinții ei nu erau de acord.

2

Părinții Matildei nu o iubeau, ci îl băgau în seamă pe fratele ei, mai mare... Michael

Părinții Matildei au uitat că Matilda trebuie să înceapă să meargă la școală la vârsta de 6 ani. Așa că ea începe școala la vârsta de 8 ani. Era o școală mare cu mulți copii în curte...

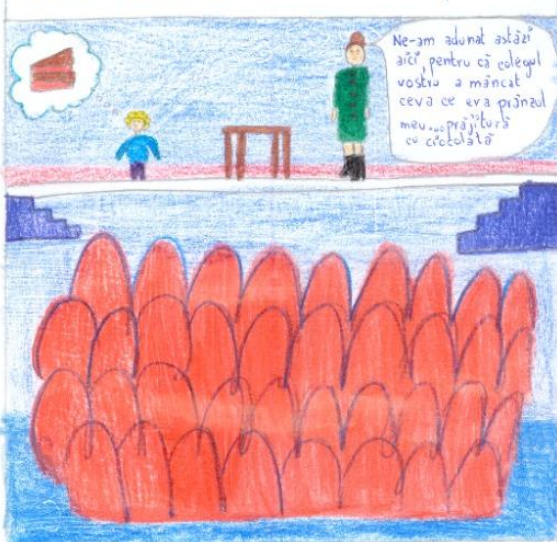
3

Domnișoara Honey rămase uluită și o întrebăse mai multe, iar Matilda răspundea la toate corect...

6

Zilele treceau și Domnișoara Trunchbull a vrut ca toți copiii să se adune într-o sală deoarece trebuia să vorbească ceva important.

Coloșul a reușit să mănânce tot...
asa că nu a fost pedepsit
în camera celor necuminte
sau neascultători sau
nevinovați

8

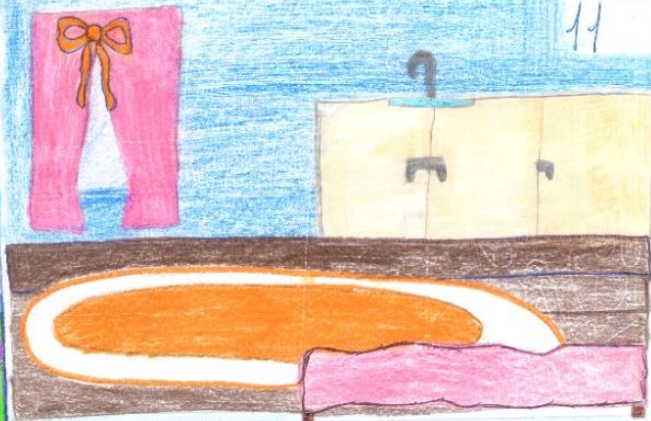
Zilele treceau repede și
ușor pentru Matilda...
Și Domnișoara Honey
o invită pe Matilda
acasă după ore.

Casa domnișoarei Honey era...
sărăcăcioasă.

10

11

Matilda a descoperit multe
despre doamna Honey și
Trunchbull...

12

Domnișoara Trunchbull este
mătușa mea

Ea mi-a luat totul,
de la casă la muncă
și familie

Matilda se întorsese acasă... se gândi să îi deie
o lecție tatălui său, deoarece ieri i-a rupt cartea
de la bibliotecă.

13

14

Părinții își dăduseră seama că a fost
Matilda... și se certaseră.

15

Zilele treceau și într-o seară veni
poliția acasă la familia Worwood,
deoarece domnul Worwood vânduse o
mașină veche pe un preț foarte mare.
Domnul și doamna Worwood au hotărât
să plece din oraș, dar Matilda nu
vruse, ci...

16

17

Și au trăit până
la adânci bătrâneți!

SFÂRȘIT

LUNĂ PLINĂ

Ioana Sandu, a V-a A

Îndrumător: Prof. Oana Dumitriu

Totul a început într-o seară splendidă de primăvară. Stelele sclipeau în umbra măreței Luni.

Jessica și familia ei luau cina sub un salcâm din fața casei, povestind fiecare despre frumusețea cerului. Cu ochii ațintiți către infinitul de becuțe, fetița a spus printre dinți: „Aș vrea să ajung pe Lună și să-i găsec perechea Lunariei, pentru a fi din nou Lună plină pe cer”. Familia s-a îmbrățișat puternic și cu pași mărunți au pornit spre casă.

A doua zi, dis-de-dimineață, Jessica și iepurașul ei, Oreo, au început să meșterească un avion pentru călătoria pe Lună. Timp de patru ore, fata și Oreo au stat în cameră și au lucrat la invenția lor. Peste câteva zile, avionul era finalizat. Când Jessica se pregătea să urce cu iepurele în el, și-a dat seama că mărimea aparatului de zbor era de două ori mai mică decât a ei. Dezamăgită și cu lacrimi în ochi, fetița s-a îndreptat spre casă.

În dimineața următoare, Oreo a trezit-o pe Jessica la ora șase, spunându-i:

- Nu mai fi tristă! Am o idee!
- Hai, spune odată!
- Mă gândeam că am putea face alt avion. Am găsit câteva lucruri utile în pod.
- Super! Te iubesc, Oreo!
- Și eu te iubesc, Jessica!

Iepurașul i-a arătat lucrurile și în cinci minute treaba mergea deja strună. După mult efort, noul avion se afla în spatele casei, gata de decolare. Copila a lăsat un bilet de rămas bun părinților ei și a plecat cu Oreo în călătoria mult visată.

Încetul cu încetul, avionul a reușit să învingă forța puternică a Pământului și s-a lansat. Plutea lin în eterul nesfârșit al Cosmosului. Au ajuns în siguranță pe Lună. Au coborât din avion și în fața lor se întindea un spațiu gol, cu multe cratere. Dintr-un crater mare a început să iasă fum și apoi s-a arătat o siluetă. Era un omuleț mic, făcut din jeleuri, cu o barbă de ciocolată albă care alerga grăbit.

- Lunaria, Lunaria! Vai, o să întârzii!

Jessica și Oreo au văzut omulețul și auzind numele Lunaria, s-au gândit să-l urmărească. În câteva momente se aflau în fața unui palat impunător, cu turlle înalte. Ei au intrat și au zărit-o pe Lunaria, stând pe un tron mare de aur cu pietre prețioase de toate culorile. Aceasta era regina ținutului.

- Ce căutați pe aceste meleaguri? spuse ea cu o voce rece.
- Am venit să-ți aducem zâmbetul pe față. Vom încerca să-ți găsim iubirea ta de mulți ani pierdută.
- Nu cred că veți reuși...Lunarius nu a mai trecut pe aici de mulți ani, de când ne-am certat pentru stele.
- Îmi pare rău să aud asta. Sunt sigură că l-ai iubit foarte mult și de aceea ne aflăm aici.

- Vă mulțumesc! Drum bun!

Jessica și Oreo au ieșit din palat.

- Și noi ... Ce facem acum? Nu știm unde se află Lunarius! a spus Oreo.

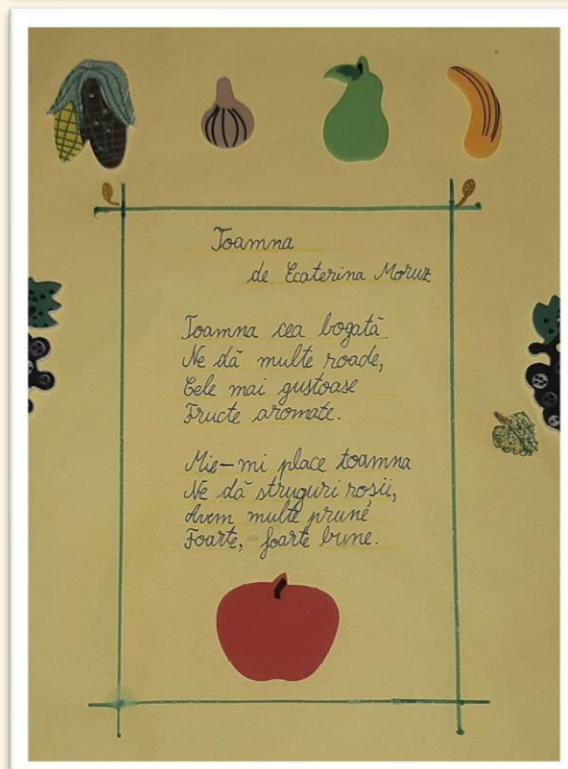
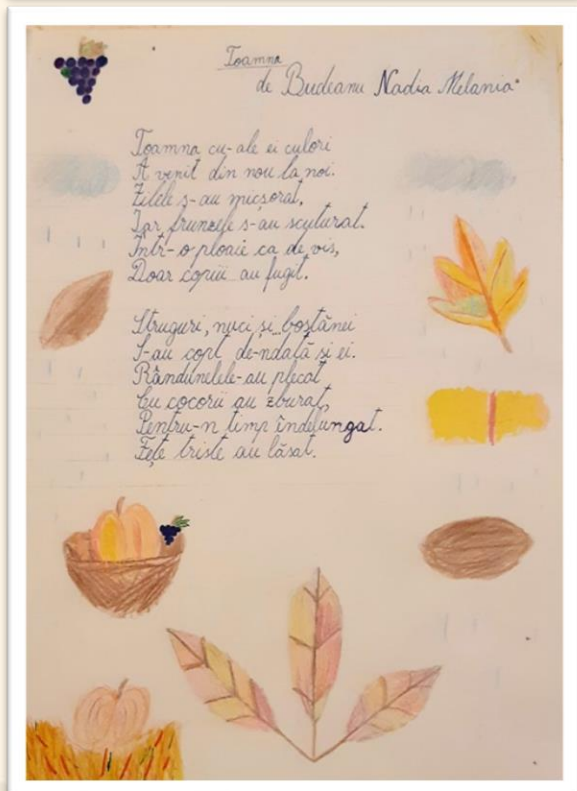
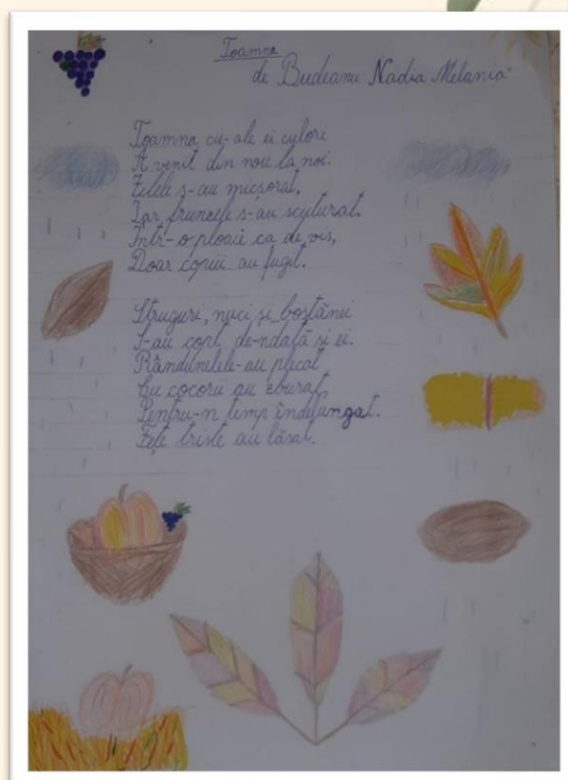
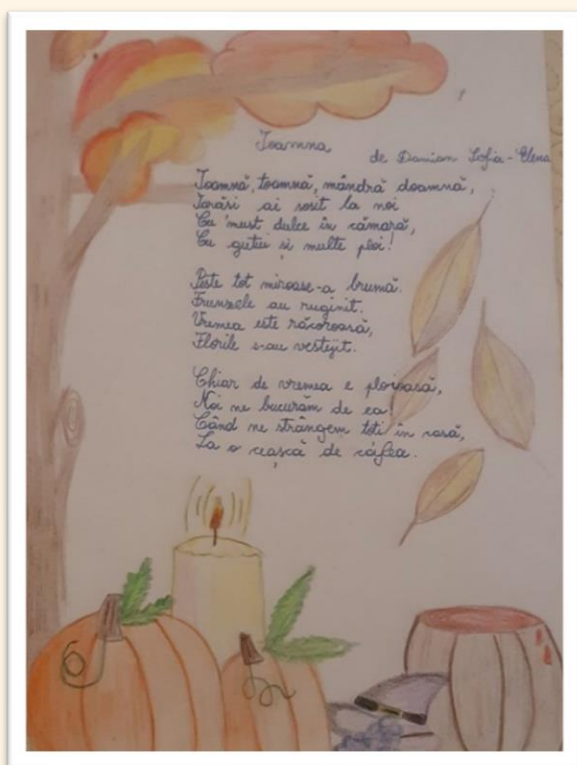
- Eu zic să gândim. Uite! Acela este unul dintre servitorii reginei.
- Buna ziuaaaa!
- Bună ziuaaaa! Doriți ceva?
- Ce se află sub această față de masă?
- Nu pot să vă spun. Este o chestiune de serviciu.
- Atunci, Jessica a tras fața de masă și l-a văzut pe Lunarius.
- Ce cauți aici, acum?
- Astăzi este ziua Lunariei și m-am gândit să mă întorc la ea deoarece viața fără Lunaria e ca mâncarea fără sare.
- De ce vii așa târziu?
- Mi-a fost frică de reacția ei...

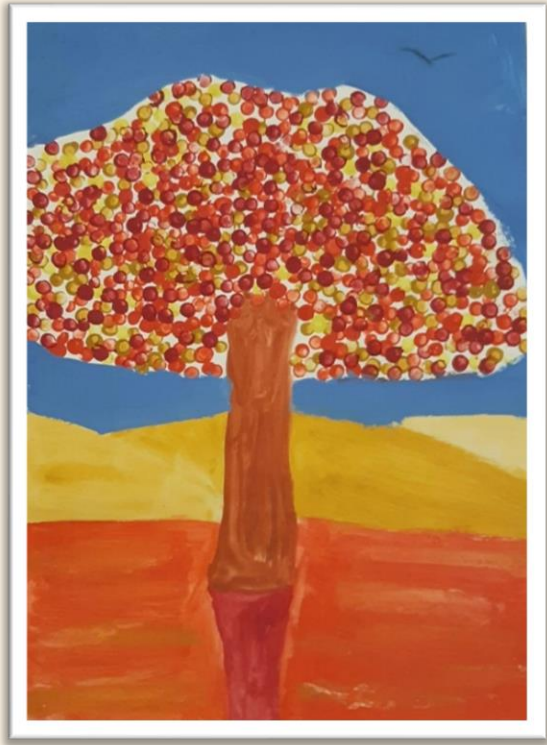
Au mers toți trei la Lunaria și ea a izbucnit în plâns de fericire. În acel moment s-a făcut Lună plină și, în semn de mulțumire, ea i-a ajutat să ajungă acasă pe lumina Lunii. Pe Pământ, părinții ei o așteptau cu sufletul la gură. La întoarcerea fiicei lor, s-au bucurat foarte mult.

Toți au rămas fericiți până-n zilele de astăzi.

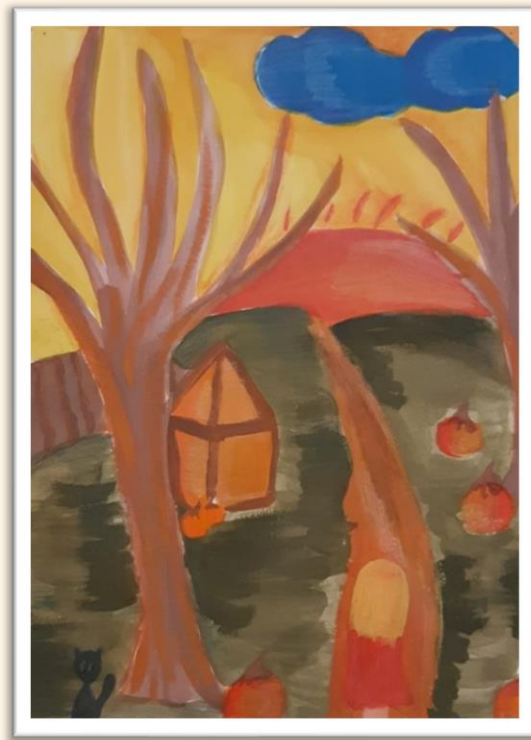

VERNISAJ ÎN CUVINTE ȘI CULORI

Muscaliuc Luiza-Maria, a IV-a B

Damian Sofia-Maria, a IV-a B

TOAMNĂ IAR

Robert Macarie, a IV-a B

Îndrumător: prof. învăț. primar Anișoara Popa

Peste fără margini pânze
S-au asternut din nou frunze,
Musuroaie dezverzite
Ca de pictor măsluite.
"Păzea! Vine toamna! Uite!"

Pădurea cea fără vârstă
Lafăită sus pe coastă
Mijeste privirea vastă.
Vântul i pare un zmeu.
"Vine-ncoace! Aoulev!"

Iar în cărca-duce ploaie
Si să vezi atunci mirare:
Ce potop! Ce de siroaie!
Picurii cad în puhoaie.
"Ăsta nu-i zmeu, e zmeoaie!"

Numai pe o creangă mică
Tusind des ca la bronsita
Imbufnat-o veverita
Se întreab-n gând retoric:
"Toamna-i rost de răzmerita?.."

Surse de inspirație „Balada unui greier mic” de George Topârceanu.

Prof. învăț. primar Luciana Tăbârcea
clasa a II-a D

TRILOGIA: CASTANUL SINGURATIC. PARTEA I

Miriam Rusu, clasa a IV-a A

Îndrumător: prof. înv. primar Marinela Sandu

Într-o dimineață, mergând grăbită spre școală, am zărit pe jos o castană, semn clar ca a venit toamna. Au început să se scuture castanele.

Mi-am continuat drumul. Mi-am amintit faptul că atunci când eram mică și mergeam cu mama în parc, culegeam castanele și ghindele de pe jos, ca apoi să realizăm tot felul de animăluțe și figurine din ele. M-am întors din drum, am luat castana și am așezat-o cu grijă în buzunar. Aveam un plan în minte. Ajunsă acasă,

am ieșit nerăbdătoare în curte și am plantat micuța castană lângă fântână, dornică ca la primăvară să am propriul meu castan în curte. O groapă, puțină apă și un pic de dragoste...

Au trecut cinci ani până ce micuța castană a crescut un falnic copac. Primăvara, când totul în jur era deja verde și cercul ramurilor lui se aplecau ușor peste fântână, își răspândea înflorirea exotică dintre frunziș, cu un miros înțepător. Era minunat castanul meu. Albinele se bucurau de polenul fiecărei flori înmiresmate și bogată în polen, din care culegeau mulțumite pentru a realiza suficientă miere delicioasă, plină de savoare. După un timp, am realizat faptul că arborele meu era trist, nu mai înflorea așa cum o făcea în fiecare primăvară, iar ramurile păreau îngrămădite și scufundate în pământul întunecat. Era trist pentru că era singur. În jurul lui nu mai era nici un copac căruia să-i țină companie. Am alergat la magazin și am achiziționat un copăcel de alun. Mare a fost mirarea și bucuria atunci când în următoarea primăvară am observat castanul îmbrăcat în sărbătoare, plin cu ciorchini de flori albe și roz.

Îmi iubesc castanul, primăvara când învie, vara când îmi oferă umbră din belșug, toamna când mă bombardează cu acele mici ghiulele și iarna când mă cațăr între ramurile lui pline de zăpadă.

PARTEA A II-A

Maria Rusu, a IV-a A

Îndrumător: prof. înv. primar Marinela Sandu

Vremea din ce în ce mai răcoroasă ne invită la spectacolul fabulos al toamnei. În parcul cu frunze ruginii și crengi uscate, printre multitudinea de specii de arbori, am remarcat un castan bătrân, izolat de ceilalți arbori. De zeci de ani, acest castan a rămas singur în colțul cel mai vizitat al parcului. De-a lungul timpului, copacul a fost martorul multor întâmplări: certurile veverițelor, cântecul păsărilor și al poveștilor oamenilor ce se odihneau pe banca de sub ramurile lui.

În urmă cu o săptămână, am vizitat castanul care dorea să-mi spună ceva în legătură cu semințele sale. Atunci am aflat că minunatul arbore urma să fie tăiat de către administratorul parcului. Chiar dacă ultimii zece ani a trăit în singurătate, vestea că va fi doborât a căzut asupra lui ca un trăsnet.

Castanul nu avea niciun copac prin preajmă căruia să i se destăinuie și suferea în tăcere cumplită-i apăsare. Zilele-i erau numărate, orele pline de întristare iar secunde nu se mai terminau. Gândurile negre și destinul său implacabil se transformau într-o crudă neputință. Când a venit ziua tăierii, castanul tremura ca un om căruia îi era frică de cântatul în fața publicului. În acel moment l-am rugat pe administratorul parcului să aibă milă față de castanul singuratic și să-l lase să trăiască. Bărbatul s-a arătat profund impresionat de povestea castanului și s-a decis să-l păstreze. Arborele a preferat să trăiască în solitudine apăsătoare decât să fie eliminat din parc.

PARTEA A III-A

Vladimir Săcăleanu, a IV-a A

Îndrumător: prof. învă. primar Marinela Sandu

Într-o lume agitată, în mijlocul unei păduri fermecate, trona un castan singuratic. Ramurile lui îmbrățișau cerul într-un dans delicat, iar frunzele sale de un verde vibrant spuneau povești secrete. Privindu-l, simțeau o atmosferă misterioasă, ca și cum acest copac ar fi avut propriul său secret.

Trunchiul său masiv era ca o coloană de marmură într-un templu natural, iar ramurile sale conturau o simfonie de frunze

aurii în lumina soarelui. De la sămânța sa fragilă, el trecuse prin stadii diferite ale vieții, devenind un martor al schimbărilor din jurul său.

În ciuda frumuseții sale, castanul trăia în singurătate. Își găsisese refugiul într-un colț liniștit al pădurii, departe de agitația celorlalți arbori. Cu toate că era singur, castanul descoperise frumusețea solitudinii. În momentele liniștite, el reflecta asupra propriei existențe și găsea în singurătate un izvor nesecat de înțelepciune. În acest peisaj izolat, el învățase să aprecieze fiecare clipă și să găsească pace în propria sa lume interioară.

Anotimpurile își lăsau amprenta asupra castanului singuratic. De la frunzele sale aurii în toamnă, până la ramurile înfloritoare în primăvară, el dansa cu ritmul schimbător al naturii. Aceste transformări ilustrau nu doar ciclurile naturii, ci și paralele cu viața umană, marcând trecerea timpului.

Povestea castanului singuratic dezvăluie nu doar frumusețea naturii, ci și înțelegerea profundă a importanței momentelor de singurătate. Așa cum castanul își găsește forța și înțelepciunea în izolare și oamenii pot descoperi comori neprețuite în liniștea propriei ființe. Astfel, castanul singuratic devine nu doar un arbore în pădure, ci și o sursă de inspirație pentru cei ce au timp să asculte povestea sa.

CVINTETUL – O UNEALTĂ DE CREAȚIE

Îndrumător: prof. inv. primar Marinela Sandu

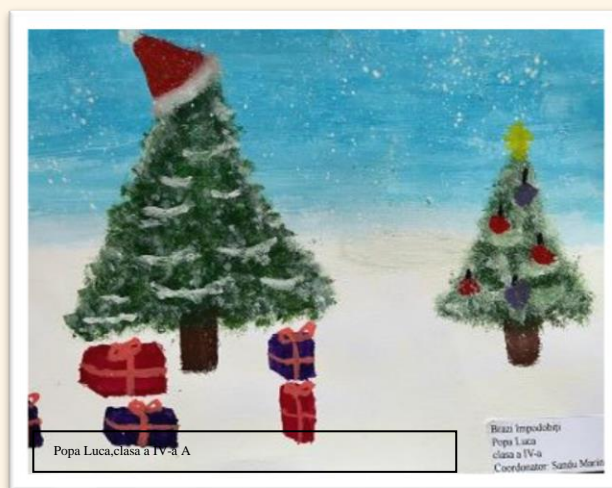
Crăiasa Zăpezii

Strălucitoare, magică
Vrăjind, dansând, pictând
Este regina tuturor fulgilor.
Iarna
Rusu Maria, clasa a IV-a

Brăduțul

Puternic, adorabil
Vestind, înălțând, bucurând
Este fiul iernii geroase.
Veselie
Chiriac Sarah, clasa a IV-a

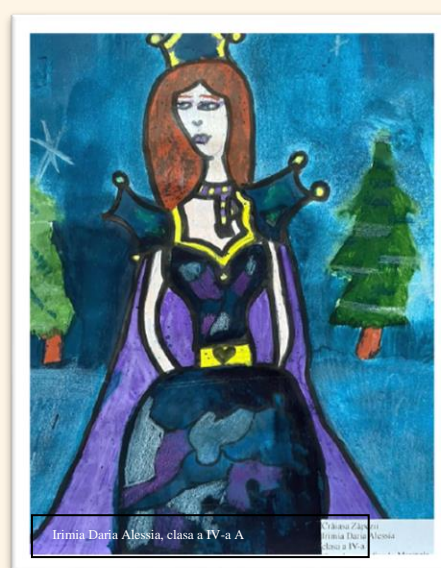
Omul de zăpadă

Pufos, sclipitor
Zâmbind, încântând, înghețând
El trăiește pe zăpadă.
Prietenul
Rusu Miriam și David Ainhoa, clasa a IV-a

Crăiasa Zăpezii

Nemiloasă, crudă
Vrăjind, înghețând, viscolind
Are inima de gheață.
Iarna
Pîntescu Sofia și Răscanu Eric, clasa a IV-a

Iarna

Geroasă, talentată
Pictând, împodobind,
dansând
Este prințesa întregului
ținut.
Magie
Poșîșnicu Ianis, clasa a
IV-a

Iarna

Geroasă, bogată
Pictând, cântând, dansând
Fulgii sunt spiritul iernii.
Fericire
Rusu Miriam și David
Ainhoa, clasa a IV-a

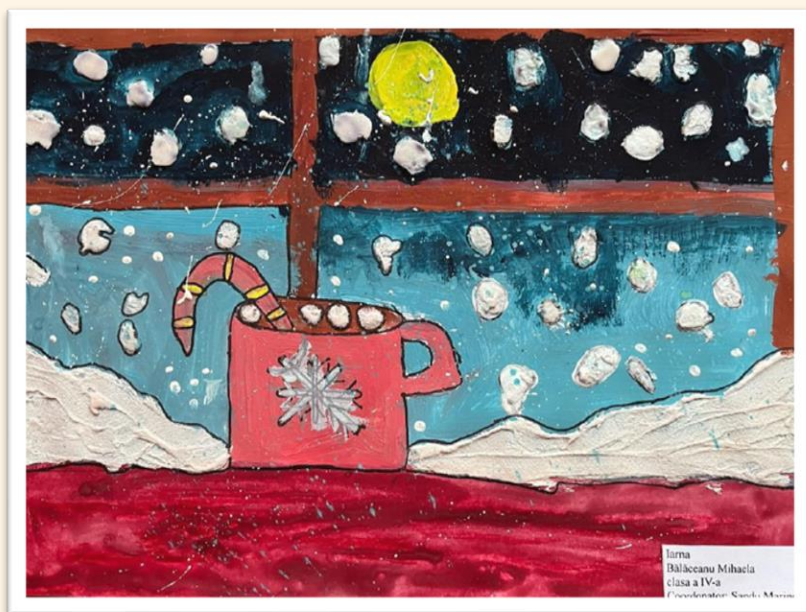

Iarna

Bogată, frumoasă
Pictând, bucurând, preparând
Bucurie
Popa Serafim și Poșîșnicu Ianis, clasa a IV-a

Bradul

Frumos, strălucitor
Bucurând, iubind, ajutând
Ne aduce mereu bucurie.
Moș Crăciun
Rășcanu Eric, clasa a IV-a

Crăciunul

Magic, încântător
Înveselind, strălucind, cucerind
Moș Crăciun îl îmbogățește.
Distracție
Maria Rusu, clasa a IV-a

GOSPODINA ȘI GOGOAȘA ÎNDRĂZNEAȚĂ

Maria Diaconu, clasa a IV-a C

Îndrumător: prof. înv. primar Izabela Lungu

Gogoșa s-a suit bucuroasă pe măsuță și curioasă a început să inspecteze glastra cu flori. Tare s-a mai întristat când a aflat că dacă voia să fie o vază veritabilă trebuie să își pună pământ în gura ei rotundă.

Dar, vai...! Venea gospodina și dacă o găsea cocoțată pe masă, sigur ar fi mâncat-o. Chiar așa s-a întâmplat. Femeia intră în odaie, vede gogoșa și dă să o apuce, dar aceasta disperată strigă:

-Stai! Nu, nu sunt comestibilă! Dacă mă vei mânca, te vei umfla ca un balon! O să-ți fie rău! Vrei să facem o înțelegere? Hai să facem schimb de vieți? Uite... eu sunt gospodina, iar tu ești o gogoșă grăsuță, așa ca mine. Vrei?

-Dar oare nu-i mai bine să fii tu brățara mea? Vei fi singura bijuterie din cocă, iar eu mă voi mândri mereu cu tine, arăta tuturor oaspeților, mândrie.

-Nu, nu vreau... !
ce să nu fii tu brățara
Vei fi mult mai apreciată.
în ulei și apoi te voi pudra
gogoșa chicotind isteric .
rumenă și cu un miros

Enervată,
prăjiturica la coșul de
celelalte gogoși din tigaie,
discuția, fiind tare mândre
surorii lor. De când era ea
avut parte de o așa revoltată
partea unei gogoși vorbitoare

-Nuuuu...! se auzea
tânguielile prăjiturilor. Nu ai
față de noi!

- Nu ai spus că nu ești
bune de mâncat, ajung cu siguranță la gunoi, spuse gospodina, râzând cu satisfacție. Apoi se apleacă și potrivește, cu grijă, capacul peste coșul de gunoi promițând că nu va mai găti niciodată gogoși, cât va trăi ea și va lăsa acest jurământ și generațiilor următoare.

Fără nici o urmă de regret, gospodina își scutură șorțul portocaliu de urmele de făină rămase, se spală pe mâini și își deschise cartea de bucate pentru a găsi o prăjitură nouă pe care să o gătească cu drag și să o servească familiei, cu încredere, la masa de seară .

Ilustrație: Ana-Antonia Velescu, a V-a A

zise
gospodina cu

zise gogoșa furioasă. De
mea?

Poate te voi prăji puțin
cu zahăr vanilat, adăugă
Vei fi o bijuterie
ademenitor.

gospodina aruncă
gunoi, împreună cu
care ascultaseră toată
de îndrăzneala
gospodină nu a mai
și obraznicie din

din coșul de gunoi
procedat corect

comestibilă ? Alimentele care nu sunt

bune de mâncat, ajung cu siguranță la gunoi, spuse gospodina, râzând cu satisfacție. Apoi se apleacă și potrivește, cu grijă, capacul peste coșul de gunoi promițând că nu va mai găti niciodată gogoși, cât va trăi ea și va lăsa acest jurământ și generațiilor următoare.

Fără nici o urmă de regret, gospodina își scutură șorțul portocaliu de urmele de făină rămase, se spală pe mâini și își deschise cartea de bucate pentru a găsi o prăjitură nouă pe care să o gătească cu drag și să o servească familiei, cu încredere, la masa de seară .

Motto

„Fiecare pasăre pe limba ei pierе”

(proverb românesc)

CĂȚELUȘUL ȘCHIOP – POVESTE TERAPEUTICĂ

Maia Gabriela Dumitrescu, clasa a IV a C

Îndrumător: prof. înv. primar Izabela Lungu

Dragi copii, am să folosesc călimara cu cerneală din care am să scot cele mai frumoase cuvinte pentru a scrie cum am câștigat dragostea unui prieten credincios.

Povestea mea este despre un puiș de cățel, șchiop și înfometat, care se adăpostea lângă casa noastră. Pe atunci mă jucam foarte des cu Alexia, prietena mea, care era veselă, năstrușnică și amuzantă. Ea venea tot timpul cu idei noi pentru a ne petrece timpul liber .

Într-o zi Alexia veni cu o idee care m-a surprins neplăcut. Ea a zis că ne putem distra grozav dacă aruncăm cu pietre în câinii de pe stradă. Fără să am timp să reacționez, prietena mea a strâns câteva pietre pe care le aruncă în câinii flămânzi și fără adăpost, printre care se afla și cățelușul șchiop.

-Ce faci, Alexia?

-Să vezi ce o să ne distrăm...! Hai, aruncă și tu!

-Alexia, te rog oprește-te! Strigam cât puteam la prietena mea, care devenise de nerecunoscut, fără pic de empatie față de animalele neajutorate. Cățelușul șchiop se făcu mic de frică, neavând putere să fugă ca ceilalți câini. Am luat piatra din mâna Alexiei și am privit-o în ochi. Era de nerecunoscut. Avea un râs disprețuitor pe chip.

-Lasă-mă! Mai arunc o singură dată...îl voi nimeri!

-Alexia, de astăzi înainte nu mai ești prietena mea! Am văzut cum ești cu adevărat. Nu-mi place să am astfel de prieteni. În loc să lovim animalele cu pietre, mai bine le oferim ceva de mâncare .

Alexia s-a supărat și a plecat nervoasă că nu am împărtășit ideea ei. Atunci am realizat că am pierdut-o pe cea pe care o numeam „prietena mea cea mai bună”. Dar imediat mi-am îndreptat atenția spre cățelușul șchiop, istovit de foame.

-Hei, nu-ți fac nimic ! M-am apropiat de cățeluș vorbindu-i în șoaptă. Cățelușul se uita în ochii mei cu neîncredere, dar în cel mai scurt timp începe să dea din codiță, bucuros. Mă gândeam la faptul că animalele au sufletul mult mai bun, deoarece pot ierta cu multă ușurință.

Am adoptat cățelușul ducându-l acasă, unde împreună cu părinții i-am îngrijit rănilor. Am botezat-o Sașa. Am realizat că am câștigat o prietenă adevărată în momentul când am privit-o în ochi. Părinții mei m-au felicitat pentru fapta pe care am făcut-o și m-au încurajat să iubesc animalele.

Alexia m-a evitat o perioadă de timp, apoi m-a văzut, întâmplător cu Sașa care a întâmpinat-o bucuroasă. Alexia a mângâiat-o cu drag înțelegând că animalele au suflet și trebuie iubite și protejate. Îi păru rău pentru fapta ei de aceea mi-a cerut să o iert. Am iertat-o. De atunci vine des la noi în vizită pentru a o vedea pe Sașa, care se bucură și-i sare drept în brațe.

20 NOIEMBRIE - ZIUA INTERNAȚIONALĂ A DREPTURILOR COPILULUI

Prof. înv. primar Irina Frunză

Clasa pregătitoare A

Ziua de 20 noiembrie 1989 este una deosebit de importantă pentru voi, copiii din întreaga lume, atunci fiind semnată Convenția ONU cu privire la drepturile copilului.

Vă reamintim că fiecare dintre voi trebuie să-și cunoască drepturile și să fie informat pentru sănătatea sa fizică, psihică și emoțională, pentru a trăi în siguranță, și a ajunge la potențialul său maxim de dezvoltare. Drepturile nu sunt dorințe sau ceea ce vrea fiecare, ci rolul lor este să ne asigurăm că ne tratăm unii pe alții corect și adecvat.

Așadar vă invităm să citiți drepturile voastre:

- dreptul la viață;
- dreptul la un nume, o cetățenie, o familie;
- dreptul de a fi egal;
- dreptul de a-și exprima liber ideile;
- dreptul la îngrijire medicală;
- dreptul la educație;
- dreptul la joacă și timp liber;
- dreptul de a fi protejat împotriva oricărei forme de violență, abuz, neglijare sau exploatare.

BUCURIA ȘI PLĂCEREA STUDIULUI

Prof. înv. primar Mihaela-Ramona Adam

Disciplina „Matematica și explorarea mediului” ne-a încântat foarte mult anul acesta, atât prin temele (conținuturile) noi pe care le-am abordat, dar mai ales prin varietatea posibilităților de redare creativa.

Elevii clasei a II-a D au răspuns cu entuziasm temelor propuse. Au început studiul Pământului. Au realizat cu plăcere machete frumoase, ingenioase. Nota personală a fost evidentă. Fiecare lucrare a demonstrat unicitate și creativitate. „Pământul: apă și uscat” (macheta) a presupus lucrul cu următoarele materiale: cutie de pantofi, hârtie creponată, pământ, nisip, pietriș, mușchi de pământ, scoarță de copac, crenguțe, apa etc. A fost o încântare sa-i vad venind pregătiți, mai ales ca unii au lucrat acasă, în echipe cu alți colegi.

În continuare, temă a fost abordată și la A.V.A.P, prin confecționarea din hârtie creponată albastră și verde suprafața planetei Pământ. Formele de relief regăsite la noi în țară au fost, de asemenea, ilustrate original în machete

realizate din plastelină maro pentru munți, galben pentru dealuri și verde pentru câmpii. Elevii au modelat plante și animale specifice fiecărei forme de relief.

CUM AM SĂRBĂTORIT NOI MICA UNIRE?

Prof. înv. primar Anișoara Pascu

Numele școlii noastre este legat de numele celui care a înfăptuit Unirea Principatelor Române la data de 24 ianuarie 1859, Alexandru Ioan Cuza. Colonelul Constantin Langa, patronul spiritual al școlii noastre, a fost ofițer de ordonanță al domnitorului. El a păstrat o adâncă recunoștință pentru cel care a făcut primul pas important în formarea teritoriului României de azi.

Elevii clasei a IV-a B au sărbătorit Mica Unire prin diverse activități: au participat la parada militară din municipiul Iași, au dansat hora unirii, au cântat cântece patriotice, au pus în versuri alese sentimentele de prețuire pentru domnitorul Unirii și țara noastră.

Cuza,

Curajos, neînfricat,
Conducând, unind, negociind,
Devine un lider dedicat.
Conducătorul.

(Miron Bianca-Ioana, clasa a IV-a B)

Alexandru Ioan Cuza,
Deștept, cinstit,
Unind, iubind, ajutând,
Era un conducător cinstit.
Patriotul.

(Damian Sofia-Elena, clasa a IV-a B)

Cuza,
Înțelept, vizionar,
Luptând, cooperând, îndrăznind,
Unește două țări vecine,
Unificatorul.

(Buruiana David-George, clasa a IV-a B)

Cuza-Vodă,
Bun, onest,
Stăpânind, ocrotind, ajutând,
A iubit întreg poporul.
Întemeietorul.

(Urdea Carina, clasa a IV-a B)

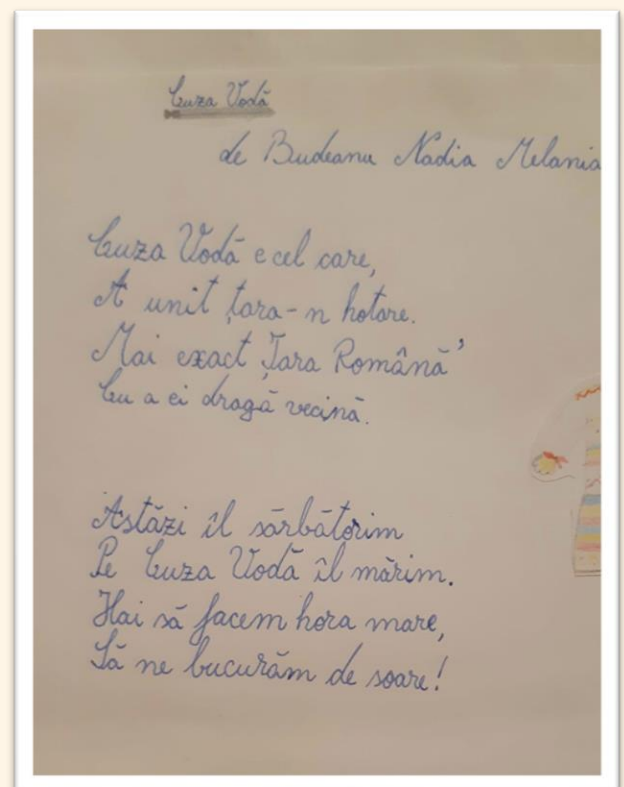
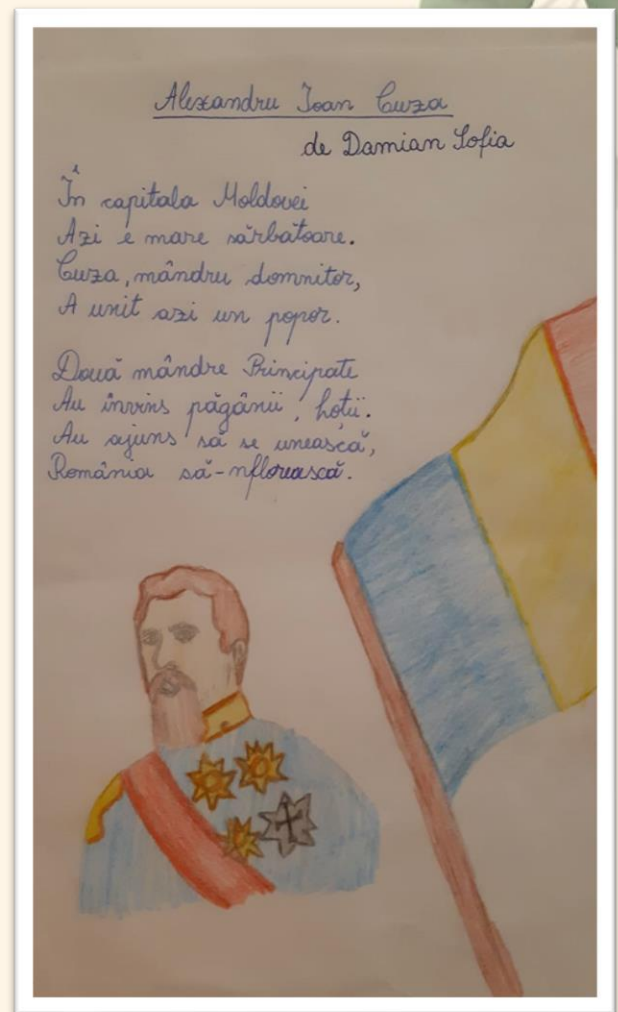
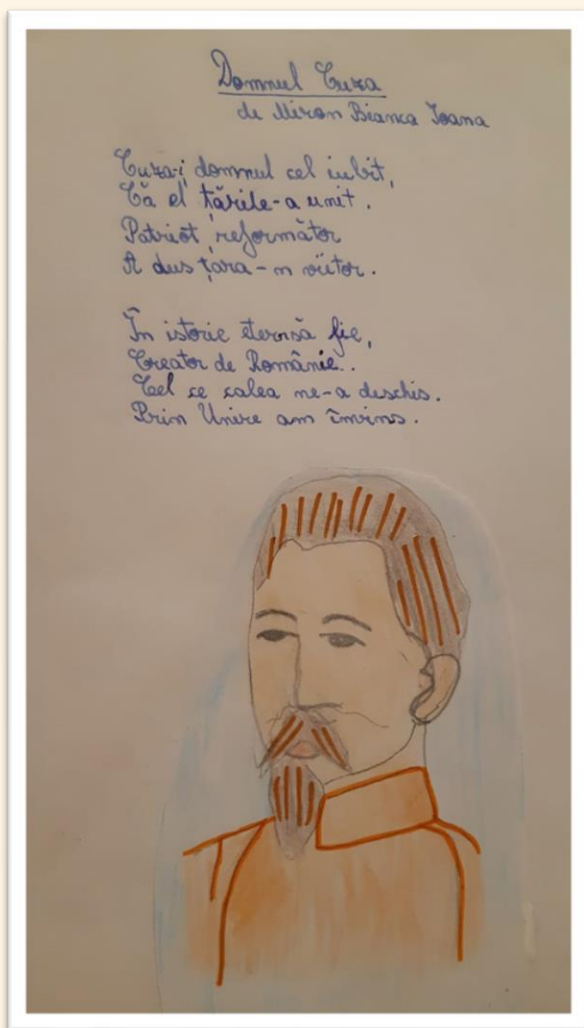

Hora Unirii

de Isac Maria Alessia, clasa a IV-a B

Azi e zi de sărbătoare,
Ne-adunăm cu mic, cu mare,
Că e zi de veselie
Pe câmpia României.

Ne-am prins toți mână cu mână,
Și-nvârtim hora română
Într-un gând cu bucurie.
Mulți ani, dragă Românie!

„O JUCĂRIE, O BUCURIE”

Prof. înv. preșcolar Mihnea Andreea

capabil să primească. În luna decembrie, în cadrul Săptămânii Altfel, preșcolarii de la grupa mijlocie A și grupa mare B, au luat parte la „Colecta de jucării. O jucărie - o bucurie”, coordonați de doamnele educatoare și sprijiniți de părinții de la grupe, cei mici au dăruit jucării, cărți și bunătăți copiilor de la două grădinițe defavorizate din județ. Scopul principal al proiectului care ne-a ghidat pentru organizarea unei colecte de jucării destinate copiilor defavorizați a fost în primul

rând să aducem bucurie tuturor celor implicați și să descoperim puterea de a oferi momente de fericire copiilor care nu au acces la jucării sau care se află în situații dificile.

Jucăriile oferă copiilor momente magice, indiferent de circumstanțe. Pentru copiii defavorizați, aceste jucării pot aduce o lumină de speranță în viața lor și pot contribui la crearea unor amintiri frumoase. Totodată, prin oferirea de jucării, se poate contribui la crearea unui mediu în care copiii defavorizați se simt incluși și tratați la fel ca ceilalți copii. Jucăriile le oferă posibilitatea de a se juca și de a experimenta o parte normală a copilăriei.

Printre obiectivele noastre ne-am dorit să promovăm generozitatea și empatia, așadar, am

încurajat copiii și părinții de la grupă să fie mai generoși și să arate empatie față de copiii aflați în

nevoie, învățând să împartă și să sprijine pe cei din jur din resursele proprii. Totodată, i-am învățat pe cei mici dărnicia; astfel implicarea copiilor în ceea ce privește sarcina de a alege dintre jucăriile personale, le-a creat acestora o experiență unică de învățare. Au învățat ce este generozitatea, au oferit fără să aștepte nimic în schimb, învățând că bucuria de a dăruia poate fi mai mare decât cea de a primi. Au învățat ce este empatia, cei mici au înțeles că există copii care nu au aceleași lucruri sau oportunități ca ei. Au învățat ce este responsabilitatea, au împărtășit și s-au gândit la binele altora, asumându-și responsabilitatea de a-i ajuta pe cei în nevoie. Au învățat gratitudinea, să aprecieze ceea ce au și să fie recunoscători pentru privilegiile lor, în timp ce oferă altora oportunitatea de a se bucura de lucruri similare.

Împreună, aceste motive evidențiază importanța și impactul pozitiv al colectării de jucării pentru copiii defavorizați, oferindu-le acestora șansa de a se bucura de o copilărie mai fericită și mai împlinită dar și învățarea celor care au dăruit că fericirea și bucuria nu sunt întotdeauna legate de lucrurile materiale, ci și de actele de generozitate și de conexiune cu ceilalți.

O CĂLĂTORIE MAGICĂ ÎN LUMEA POVEȘTIILOR

Prof. învă. preșcolar Turtă Iulia-Georgiana

În inima vibrantă a copilăriei, unde imaginația și visurile țes zilnic universuri colorate, Grupa Mijlocie „Steluțele” a oferit o scenă desprinsă parcă dintr-o carte de basme. În luna noiembrie, sub titlul încântător „În Lumea Poveștilor”, micuții noștri au îmbrăcat straie de poveste, aducând în realitate lumea magică a cărților preferate.

Această inițiativă, plină de culoare și veselie, a avut ca scop principal stimularea creativității și a dragostei pentru lectură, elemente esențiale în dezvoltarea armonioasă a celor mici. De la

prinți și prințese până la eroi și creaturi fantastice, sala noastră de grupă s-a transformat într-o scenă magică, în care fiecare copil a fost protagonistul propriului basm.

Pregătirile pentru acest eveniment au fost pline de emoție și autenticitate. Copiii și-au ales cu grijă personajele preferate și s-au implicat cu bucurie în crearea costumațiilor lor. De la renumitele rochii de prințese și coroane scilpitoare până la costume de urși și pălării fermecate, fiecare detaliu a fost atent gândit pentru a reda cât mai fidel esența personajului ales.

Odată ce toate costumațiile au fost pregătite și copiii s-au transformat în eroii lor preferați, a început prezentarea cărților preferate și a personajelor. Fiecare copil a avut ocazia să-și împărtășească pasiunea pentru lectură și să-și prezinte povestea preferată, evidențiind personajul principal și aventurile lui palpante. De la „Scufița Roșie” și „Albă ca Zăpada” până la „Pete Motanul”, „Cenușăreasa” și „Aventurile lui Franklin”, lista de cărți și personaje a fost una variată și captivantă. Copiii au vorbit cu emoție despre motivele pentru care adoră aceste povești, cum se identifică cu personajele și cum le-au influențat imaginația și gândirea creativă.

În timp ce fiecare prezentare a fost specială în felul ei, un lucru a fost evident: acest carusel al imaginației nu doar că a oferit copiilor o platformă de exprimare a creativității, dar a și consolidat iubirea pentru cărți, demonstrând încă o dată puterea poveștilor de a inspira și de a deschide porțile spre lumi nesfârșite de posibilități.

Pe măsură ce activitatea s-a încheiat, am rămas cu amintiri prețioase și cu zâmbete largi pe fețele noastre. „În Lumea Poveștilor” a fost nu doar o experiență de neuitat, ci și o reamintire a puterii magice a poveștilor de a conecta, inspira și încânta, indiferent de vârstă.

În concluzie, prin activități precum aceasta, încurajăm nu doar dezvoltarea creativității și a abilităților sociale, ci și cultivăm dragostea pentru lectură și imaginație în rândul copiilor. Pentru că în lumea poveștilor, orice este posibil, iar visurile devin realitate!

PARTENERIATUL EDUCAȚIONAL GRĂDINIȚĂ – FAMILIE

Prof. înv. preșcolar Simion Cristina & Todireanu-Scorțaru Laura

„Cea mai importantă parte a meseriei de părinte este dragostea, precum și timpul și energia pe care le cheltuiești ca să-i ajuți pe copii. Deși iubirea e cea mai importantă cerință, ea singură nu e suficientă. Dacă părinții nu înțeleg care sunt nevoile unice ale copiilor lor, nu sunt capabili să le ofere ceea ce ei au nevoie astăzi. E posibil ca părinții să le dăruiască iubire, dar nu în modul cel mai folositor pentru dezvoltarea lor ulterioară”. Dr. John Gray

În contextul discuțiilor în legătură cu educația timpurie, problematica instituționalizării copiilor la vârsta preșcolară este extrem de delicată și importantă. Înscrierea copiilor în grădiniță presupune apariția unor forme noi și alternative de sprijin în care educația se manifestă ca o acțiune unitară, coerentă, scopul educației preșcolare nefiind acela de a preda copilului cunoștințe specifice, ci de a-l ajuta să își îndrepte eforturile și să construiască un sistem de căi și de conexiuni care nu va cere să fie reconstruit mai târziu. Educația preșcolară oricât de bine gândită ar fi și sprijinită de mijloace materiale, nu este eficientă dacă nu este cunoscută de părinți.

În familie sunt păstrate și consolidate o serie de modele socioculturale, uneori rigide, considerate „bariere” în educația modernă. Astăzi mai mult ca niciodată, părinții au mai puțin timp de a se dedica educației copiilor. Din acest motiv, este esențial ca ei să învețe ce este important pentru copiii lor. O cunoaștere mai mare a nevoilor copiilor lor îi determină pe părinți să-și petreacă mai mult timp cu aceștia. Pornind de la aceste puncte de vedere și pentru realizarea unei eficiente colaborări cu familia am inițiat un „Protocol de colaborare GRĂDINIȚĂ-FAMILIE” cu părinții preșcolarilor de la grupa mare, în baza căruia se promovează cooperarea, schimbul de informații și exemplele de bună practică. Acțiunile desfășurate în cadrul acestui protocol au pornit de la adevărul că familia trebuie sprijinită să-și cunoască copiii, să le identifice nevoile și să sprijine dezvoltarea și creșterea lor armonioasă.

Una din activitățile desfășurate alături de părinți a fost organizată în ajun de Moș Nicolae, când aceștia au avut ocazia să urmărească un scurt moment pregătit de copii alături de doamnele educatoare și urmat de realizarea ajutoarelor Moșului, spridușii. Mămici, tătici, bunici și copii și-au demonstrat abilitățile în realizarea unor lucrări cât mai frumoase. Munca a fost răsplătită prin servirea unui pahar de ceai și a prăjiturilor pregătite cu drag de mămici.

Parteneriatul „Grădiniță - Familie” presupune, cooperare, muncă în echipă cadre didactice – părinte, precum și stabilirea unor obiective comune pentru educarea copiilor. Acceptarea sprijinului reciproc, comunicarea, cooperarea educatorilor și a părinților dovedește că a ști nu înseamnă nimic dacă știința ta nu o împărtășești celorlalți cu emoție și forță spirituală.

TAINILE OLĂRITULUI

Prof. învă. preșcolar Chelariu Ana-Maria

meșterului popular.

uscarea, coacerea, pictarea acestuia. Într-o atmosferă distractivă, pozitivă, plăcută preșcolarii cu

„Nu trebuie să silim materialele să vorbească în limba noastră, ci trebuie să le aducem până la acel punct unde alții vor înțelege limba lor”, afirma Constantin Brâncuși.

Olăritul este o activitate senzorială care ne conectează cu natura, oferindu-ne momente de relaxare dar și entuziasmul de a crea. Olăritul reprezintă o îndeletnicire pe care noi românii o moștenim din adâncul timpurilor, de la îndepărtații noștri strămoși din neolitic, dar totodată a fost și este una dintre cele mai propice modalități de materializare a însușirilor artistice. Prin formă, proporții, decor și culoare, vasele de orice tip au întrunit pe lângă rosturile practice și virtuți artistice decurgând din știință inventivitatea și imaginația

În cadrul atelierului de olărit, organizat în cadrul programului Școala Altfel în colaborare cu meșterul olar Daniel Ifrim, preșcolarii din cadrul grupei mici cu program normal au descoperit cum un simplu bulgăre de lut a prins viață în mâinile lor, transformându-se într-un obiect decorativ unic.

Activitatea a debutat cu prezentarea de către meșterul olar a poveștii lutului, a realizării vaselor de lut, a roții olarului și a modalității de utilizare a acesteia în scopul realizării vaselor de lut. Acesta a demonstrat pașii parcurși în realizarea diverselor produse din lut: centrarea, deschiderea vasului, înălțarea, subțierea pereților, folosirea instrumentelor de lucru, crearea formei finale a vasului,

ajutorul meșterului olar au pregătit lutul pentru olărit, au centrat lutul pe roată, au ridicat un cilindru creând diferite forme la roată (vază, farfurie, bol), au lucrat la roata olarului și au învățat lucruri noi despre lut, au învățat să se exprime liber, să exploreze cu încredere și să-și folosească propria imaginație.

Deși temători la început, preșcolarii au fost foarte entuziasmați, s-au întrecut în demonstrarea unor abilități motorii, realizând obiecte unice. Vasele din lut au fost lăsate la uscat, urmând a fi pictate de către aceștia în activitățile ulterioare desfășurate în grădiniță. Activitatea și-a atins scopul și anume acela de a dezvolta creativitatea micilor preșcolari prin inițierea în arta olăritului și a decorării obiectelor din lut, a formării sentimentului de apartenență la neamul românesc.

Atelierul dedicat meșteșugului olăritului a fost o experiență magică, prin care o mână de lut s-a transformat în obiecte de o frumusețe aparte dăruind bucurie tuturor copiilor și părinților.

BORCANUL CU MURĂTURI

Prof. înv. preșcolar Paliciuc Ioana

„Tare-mi plac legumele,/ Le știu toate numele/ Ce-mi dau ele-i o avere:/ Vitamine și putere” au fost versurile care ne-au inspirat să pășim curioși spre descoperirea temei dedicată legumelor de toamnă.

Interacțiunea directă a celor mici cu ceea ce numim „concretul” lumii înconjurătoare are ca scop apropierea copiilor de bogățiile naturii, respectiv, de

cunoașterea anumitor aspecte specifice viețuitoarelor, fenomenelor, dar și aspectelor ce țin de modalitatea în care se raportează omul la mediul înconjurător pe parcursul anotimpului de toamnă.

Respectul față de natură și roadele ei ar trebui insuflat copiilor încă de la vârste mici. Suntem ai naturii tributari și nu trebuie să uităm acest lucru. Pentru a crea un viitor mai bun, învățăm să prețuim natura pentru toate roadele pe care ni le oferă pe pământ.

Pregătirea proviziilor pentru sezonul rece este prilejul ideal de învățare despre roadele celui mai bogat anotimp, de bucuria muncii în echipă, de atmosfera plăcută sau chiar distractivă din bucătărie.

Activitatea numită „Borcanul cu murături” a însemnat pentru preșcolarii grupei mijlocii descoperirea tainelor celor mai gustoase murături. Aceștia au acordat o mare atenție etapelor pe care trebuie să le respecte pentru a obține rezultatul dorit. Desigur, s-au asigurat că au la îndemână toate cele necesare: legume, borcane, plante aromatice uscate, condimente, apă. Ca niște adevărați bucătari, copiii au spălat legumele și s-au pus pe treabă. Atmosfera relaxantă a contribuit la starea de bine a copiilor, iar rezultatele obținute au fost pe măsura așteptărilor. Cei mici au așteptat cu nerăbdare să ajungă acasă să împărtășească cu cei dragi cele realizate la grădiniță.

Concret, copilașii grupei mijlocii le-au copiat pe gospodinele de acasă încercând să fie cei care pregătesc cămara pentru iarnă.

ȘCOALA TEDI

Prof. învă. primar Ramona-Elena Luncanu

„Școala siguranței Tedi” este un program educativ inițiat și implementat de către compania Maspex România prin brandul Tedi care se desfășoară în parteneriat cu Ministerul Educației și cu Poliția Română prin institutul de Cercetare și Prevenire a Criminalității. Programul se adresează elevilor de clasa I și are ca scop creșterea securității copiilor în situații diverse: acasă, în drum spre școală, în vacanță, în mediul on-line .

În luna ianuarie, doamna subcomisar de poliție Loredana Covalschi a vizitat elevii claselor I de la școala noastră, aducându-le o lecție importantă despre siguranță. Împreună cu micii isteți, doamna subcomisar a explorat lumea regulilor, discutând despre: regulile de acasă, cele de la școală, ce fac atunci când sunt abordați de necunoscuți pe stradă. Prin jocuri interactive și discuții captivante, doamna subcomisar a reușit să transmită elevilor mesaje esențiale despre siguranța lor. Elevii au fost foarte receptivi la mesajele transmise, participând activ la discuții și punând întrebări.

Entuziasmul plutea în aer încă de la sosirea doamnei subcomisar. Promisiunea unei surprize a amplificat emoțiile, făcând ca micuții să se foiască pe scaune nerăbdători. Vizionarea filmulețului "Ursulețul Cafeniu" a fost un moment magic. Cu sufletul la gură, copiii au urmărit povestea emoționantă a ursulețului care a învățat o lecție importantă: toți suntem egali, indiferent de culoarea pielii.

Discuțiile care au urmat au fost pline de învățăminte. Elevii au înțeles că respectul și bunătatea sunt valori fundamentale care ne fac să fim oameni mai buni. La final, cu inima plină de emoție, copiii au îmbrățișat-o pe doamna subcomisar, mulțumindu-i pentru vizita sa minunată.

Tricine
Amelia

